

SKAAM

 Dankie, Broer Neville. Goeiemôre, vriende. Dis goed om hier te wees vanmôre. En ek dink ek het gemaak 'n . . . ek breek in op Broer Neville se tyd. Daaragter gesit met sy, sy teks bymekaar gekry; en ek het ingestap, hy het sy teks begin opvou, en gesê: “Wel . . .”

² Dit het my herinner aan jare gelede. Daar was altyd 'n gekleurde broer hieronder, genaamd Broer Smith, en Suster Cross. Hulle was baie goeie vriende van my. En wanneer ek in die aand in die gebou sou instap, sou die ou kêrel altyd . . . Hy het 'n wit snor gehad. Weet nie of enigeen van julle hom onthou, of nie. En hy sou op die platvorm wees, julle weet. En almal van hulle sou sing: “Dis 'n Hoofweg Na Die Hemel.” En Broer Smith, hy sit net so, julle weet. En ek sou by die agterdeur instap.

³ Daar was 'n dogtertjie, soort van baie donker, sy het altyd in die hoek gesit. Sy sou haar hande begin klap, sê: “Verhef Hom,” daardie lied, julle weet. Hulle gee hulle eie melodie daaraan, julle weet. En dan oorkant in die volgende hoek, sou iemand anders wees, sê, weer inkom: “Verhef Hom.” Wel, dis wat hulle sou sing wanneer ek by die deur inkom. Ek het net daardie klomp mense lief.

⁴ En so het ou Broer Smith daaragter gesit, 'n rukkie, julle weet, en hy was soort van 'n stil soort kêrel. Hy sou sê: “Kom in, oudste, laat rus jou hoed.” Nie “laat rus jouself” nie; “laat rus jou hoed,” sien. “Kom in, oudste, laat rus jou hoed.” Hy sou daar opgaan, en, ek kon sê die manier wat hy begin het, was ek in daarvoor, sien.

⁵ Hy sou sê: “Wel,” sê hy: “kinders, julle weet,” hy het gesê: “ek—ek het hier gesit net aan die wonder: ‘Here, wat gaan U vir my gee om te sê?’” Gesê: “Hy—Hy—Hy het Sy kop bly skud vir my: ‘Ek gaan jou niks gee om te sê nie.’” Gesê: “‘Ek het vir Ouderling Branham daaragter sien inloop, en Ek het gesê, nou: ‘Here, ek het net begin onthou . . .’” Wel, ek was reg in daarvoor!

⁶ Broer George Wright, hoe gaan dit met jou, broer? [Broer Wright sê: “O, goed. Sekerlik.”—Red.] Seën jou, Broer Wright! Sekerlik. [“Broer Elijah is daaragter.”] O, is dit reg? Broer Elij' Perry, het hy gesê, is hieragter. Waar is jy, Broer Elij'? Ek het hom nie gesien in 'n lang. . . Wel, my, goeiste! Nou behoort ons 'n ware diens hier te hê! Elij' Perry, George Wright, en party van daardie ou mense wat hier was toe jy omtrent die luike moes vashou, met ons hande op die plek, met die wind wat waai. Goed om julle te sien! Moeder, Suster Wright saam met

jou? Suster Wright hier? Sy is ook daaragter. Ja, meneer. Wel, hoe gaaf! Suster Perry, ek sien hulle nou almal. Wel, dis baie goed. Goed om hier te wees. Dis goed om in hierdie plekke te sit. Dis goed om saam te wees.

⁷ Ek het beplan, so hard, om terug te kom; beswaard in die hart. Ek het pas teruggekeer van Afrika, soos julle almal weet. En toe ek daar anderkant gekom het, het ek 'n beperkte visa gehad, en wou my nie toelaat, wou my nie laat preek nie, omdat dit te veel saam laat byeenkom. Hulle verwag 'n opstand daar te enige tyd, en—en hulle—hulle wou my nie laat preek nie, as gevolg van die byeenkoms van te veel mense saam. Enigste manier wat ek kon, sou een of ander organisasie wees wat verteenwoordig is deur die regering, in die regering, om my oor te nooi, dan sou dit outomaties die regering burgermag laat uitstuur vir beskerming. Sien, hulle is net. . . Daar gaan net 'n opstand wees, en dis al wat daaraan is. Dis net op hande, sien. Daardie regering man het gesê: “Die laaste keer wat hy hier was, het hy omtrent 'n kwart miljoen mense bymekaar gehad.” En hy het gesê: “Dan, julle sien, dit sou net die einste ding wees waarvoor kommunisme soek, vir 'n opstand.” So, ek kon nie preek nie.

⁸ Daardie mense wat daar gestaan het, hulle hande gewaai het, en gehuil het: “Onthou my moeder! Onthou, my broer het gesterf! My. . .” Daar, en agter 'n tralie, julle weet, tralies van draad, en dit het jou net baie sleg laat voel. En ek het teruggekom huis toe.

⁹ En ek het gedink: “Wel. . .” My seun, Joseph, daaragter, het 'n bietjie nagelaat in sy leeswerk. En hy het. . . Hy het goed deurgekom, maar hy moes dit weer neem; het nie goed genoeg gelees nie. So ek het gedink: “Wel, ons sal 'n bietjie by die huis moet bly.” En ek het gesê: “As ons by die huis bly, gaan dit die kinders se vakansie bederf.” Sien ons het dit net uitgestel, en hom oorgeneem na 'n ander deel in Augustus, en laat. . . en teruggekom hiernatoe vir 'n paar, drie weke.

¹⁰ Ek het gesê: “Ek glo, terwyl ons daaragter is, sal ek net neem en 'n diens hou. Ons sal daardie skool ouditorium hierbo kry, en—en ons sal 'n diens hou vanaf die agt-en-twintigste aan tot die eerste, 'n diens uit die skool ouditorium. Ek wil preek oor die onderwerp van die uitstorting van daardie laaste sewe laaste Skale.” En so het ons vooruit gebel, en ons het 'n klein teleurstelling gehad. Hulle wou ons nie meer hierdie skole laat kry nie, te veel mense wat indruk. Ons kan dit nêrens kry nie. En so het ek toe besluit, terwyl ek dan terug was hier, in plaas van. . .

¹¹ Ons kan nie al die mense sit, as ons sou adver-. . . Dit is nooit geadverteer nou nie. So as ons al die mense sit, hulle in die tabernakel hier probeer sit, ons kon dit nie doen nie. Sien, dis net. . . vyf dae hierbinne sou vreeslik wees.

¹² So, gesit daarbinne en gepraat met Broer Neville en Broer Wood, en hulle, het ons besluit om dit te doen. As ons nie kan nie, in plaas van, dit sou maak dat ons vyf dienste het; dit sou wees agt-en-twintigste, nege-en-twintigste, dertigste, een-en-dertigste, en eerste. Wel, ek voel as ons het, vanaf volgende Sondag, kan ons twee dienste hê, Sondagoggend en Sondagaand, dis die agtiende. En dan op die-op die vyf-en-twintigste, Sondagoggend en Sondagaand hê. Dis vier dienste. Dan op die eerste Augustus, 'n Sondagoggend en Sondagaand hê. Dit sou ons ses dienste gee, en dan sou dit nie so 'n druk maak om die mense in te kry nie. En ek dink dit.

¹³ Dink julle nie dit sou beter wees as om almal net saamgedrom en ingedruk en alles te hê nie? Dan net vir daardie twee dienste, kan ons dit uithou, maar almal soort van saamwerk. Vir vyf aande, agtermekaar, sou dit dit moeilik maak.

¹⁴ En ek wil vergader met die trustees en die ouderlinge hier, terwyl ek hier is.

¹⁵ Dit word oral. Ons woon in hierdie laaste dae, tot waar die Evangelie nie die-die plek het waar Dit moet hê nie. Dit het nie die regte wat Dit moet hê nie. Dis alles verstrengel in politiek en dinge, en net soos 'n vereniging. En dis waarby dit uiteindelik kom, want die merk van die dier moet kom deur vereniging, ons weet. So ons—ons. . . Want, dis 'n boikot: “geen mens kan koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk van die dier het.”

¹⁶ En nou wil ek uitvind, deur die ouderlinge. Ek voel gelei. Ek het nooit so 'n honger in my hart gehad vir God, in my hele lewe, as wat ek nou het nie, sien. Want. . . En ek—ek wil my eie tent en my—my goed kry, soos die Here my 'n visioen gegee het om te doen, en ek glo die tyd is nou net op hande. En ek wil kyk terwyl ek hier is, hoekom ons nie die tent kan kry nie.

¹⁷ En—en dan wanneer ons gaan, soos kom hier na Jeffersonville, in plaas van net 'n dag of twee te hê, of drie of vier dae, kan ons hier uitgaan en hierdie tent opsit, en twee of drie weke hê, julle sien, en niemand kan niks daarvoor sê nie. Ons kan óf 'n bofbalpark neem, óf, as hulle nie wil hê ons moet dit hê nie, is daar 'n boer hierbuite wat ons 'n plaas sal laat kry. Ons sal die plaas huur en—en dit opsit. Die enigste ding wat ons net daar moet doen, sou wees om ons—ons buitegeboue te maak, ensovoorts, en vir ons geriewe. En dit kan maklik gedoen word. En dan sal ons ons dienste begin hou soos daardie, want dis volgens die visioen van die Here, en dit moet so gedoen word.

¹⁸ En ingekom, gister, en gevind, julle weet, *dit*, *dat*. En het opgegaan met die straat, en 'n goeie vriend van my wat daarlangs gegaan het, gesê: “Hello, Billy.” Ek het na hom

gekyk, en sneeuwit hare, so groot maag. En die seun is my ouderdom. Ons het saam rondgehardloop, aantreklike jong kêrel, toe ek 'n kind was. Dit het my soort van snaaks laat voel.

My seuntjie, Joseph, het gesê: “Hoekom is jy treurig, Pappa?”

¹⁹ “O,” het ek gesê: “ek kan dit nie vir jou verduidelik nie, Joseph. Sien, ek kan nie, kan jou nie sê nie.”

²⁰ En ek kyk na Elij' Perry wat daaragter sit, en Mev. Perry; is soos gister wat hulle 'n klein swartkop paartjie was daarbuite, wat langs my gewoon het, toe ons die ou boot gehad het, Wahoo, en onder op die rivier en in die nag vis gevang het. Sien hulle altwee witkop, julle weet, sê dit een ding, dis 'n klein gonser wat aangaan: “Jy het nie meer te veel tyd nie.” Sien?

²¹ So, ek wil elke dag van my lewe laat tel vir Hom. Wat ek oor het, watter tyd wat ek het, wil ek dit iewers spandeer om iets te doen, al is dit nie meer as staan op 'n straathoek, getuig tot die glorie en eer van God nie. En ek—ek is hier vir daardie doel.

²² En ek het 'n klein geheime plekkie hierbo by Green's Mill, Indiana. Dis nie 'n stad nie, nou, dis—dis 'n wildernis. En party mense het dit oorgeneem, en hulle laat jou nie eens 'n voet daarop sit nie. Maar ek het 'n grot daar wat hy my nooit sou vind wanneer ek daar ingaan nie. Ek gaan snags, en hy sal nooit weet wanneer ek ingaan of uitkom nie. En hy weet nie waar die grot is nie, en kon dit nie kry maak nie saak waar dit was nie. En ek wil soontoe gaan en met die Here praat, 'n rukkie, ek voel dit is 'n noodsaaklikheid.

²³ Die vrou, sy wil kom, wil terugkom en rondkuier, en Rebekah en Sarah, en hulle, met hulle vriende. En ons is nou weer hier terug vir die volgende drie weke, en as die Here wil.

²⁴ En ek dink, in plaas van om mense bymekaar te druk, vir daardie dienste hier in die tabernakel. . . Want, hierdie behoort aan ons, behoort aan die Here, dit vir ons gegee. En dis lug—versorgd. Soos om 'n Sondag oggenddiens te hê, 'n Sondag aanddiens. Dit sou mense laat teruggaan na hulle plek, dan wag tot die volgende komende week.

²⁵ Ek dink nie ek kon neem en—en amptelik reg laat geskied aan die uitstorting van daardie laaste Skale nie, want hulle is baie, baie groot Boodskap daarin. Maar ek kon bid vir die siekes, en dinge doen wat. . . Ek het Boodskappe, ook, soos die Here hulle vir my sal gee, vir die kerk. Deur die week, sal ek hierbuite in die wildernis iewers uitgaan en studeer, terugkom op Sondagoggend, Sondag oggenddiens hou soos hierdie, en 'n Sondag aanddiens. Ons kosbaarste pastoortjie, Broer Neville, ek het hom gevra of dit goed sal wees met hom. Dit neem al sy dienste weg van hom, maar hy was meer as bly om dit oor te-gee daarvoor. Ek net. . .

²⁶ Broer Capps, hy, ek reken, het ook die trekkoors, en ek sien hy het vertrek, en—en Broer Humes. En die Here het 'n Broer Mann hier gehad net om reg oor te neem, en die plek. Julle weet, is dit nie wonderlik hoe God dinge sal doen nie? Hy laat alles net betyds uitwerk. Ek het opgekom en ek het iemand hoor preek. Ek het gesê: “Dis nie . . . Ek glo . . .”

²⁷ Broer Capps, hy het na Tucson gekom, en ek dink dit het hom baie gou oorbluf, ek dink dit was omtrent 'n honderd-en-tien grade. Hy wou niks daarmee te doen gehad het nie, so hy het vertrek, hy en Broer Humes, en opgegaan na Phoenix. Natuurlik, dis 'n honderd-en-vyftien tot sestien, agtien daarbo. Dit was nog erger, so ek dink hy het vertrek na Texas, daarna; hy, probeer om 'n plek te vind.

²⁸ Maar jy wil geen Arizona hê hierdie tyd van die jaar nie, ek sê julle. Dit was 'n honderd-en-veertig, nou die dag, verlede Vrydag, 'n honderd-en-veertig grade, by Parker. En dis waar Broer Craig, van die kerk hier, woon. En jy kan 'n eier breek, en dit sal bak voor dit die grond tref. [Broer Branham lag—Red.] Jy, jy spoeg en—en die vog is weg, dit net . . . Daar is geen humiditeit of niks nie, dis regtig 'n bakoond hierdie tyd van die jaar. Maar vanaf omtrent November, Desember en Januarie, is dit wonderlik. Maar wanneer dit omtrent Maart en April word, beter jy wegkom as jy nie wil versmoor nie.

²⁹ En so het Broer Capps en hulle net op daardie tyd gekom, wat hulle uitgejaag het. So miskien het die Here dit vir 'n doel gedoen. Ek glo dit, dat God die voetstappe van die regverdiges rig. Partymaal blyk dit hard.

³⁰ Soos nou die dag op hierdie reis na Afrika, ek was so seker dat ek in die wil van God beweeg het. Want, 'n jaar gelede, was ek onder in die Suide, 'n reeks dienste gehou, en, hulle-hulle, ek het gedink . . .

³¹ Gekom vanaf daardie organisasie, gesê: “Jy kan kom, deur die Christen Sakemanne, maar ons sal niks daarmee te doen hê nie.”

³² Wel, ek wil nie daardie manne reg daarin gooi nie, julle weet, konflik veroorsaak nie. Ek—ek wil hulle goed laat voel oor mekaar. So ek het net gesê: “Wel . . .” Vir hulle 'n brief geskryf, ek het gesê: “Onthou, ek het in Afrika probeer inkom vir jare, weer, gevoel dat my bediening nie klaar is in Afrika nie. Ek het geen . . .”

³³ Hoekom moet ek gaan na Afrika, wanneer ek ses, sewehonderd stede net hier in die Verenigde State het, wat roep, sien, net reg hier, sonder om Kanada, Mexiko, of enige van daardie plekke te verlaat? Hoekom sal ek soontoe wil gaan? Maar dis iets in my hart, wat my na Afrika toe trek. Daar, daardie mense, daar—daar is iets omtrent hulle, waarvan ek hou, en ek wil net vir die gekleurde mense alleen gaan. En

daar is iets in baie van hulle, daardie leiers, hulle voel nie ek behoort dit te doen nie. Ek—ek wil gaan na my gekleurde vriende. Dis waar die Here my geroep het. En nou is hulle behoeftig. Baie van daardie mense, daardie witmense, kan dokters en alles hê. Maar daardie arme inboorlinge lewe daarbuite, en verrot half. Ek—ek—ek voel dat hulle diegene is wat lyk asof hulle Dit sal ontvang. Hulle is diegene. Daar is iets daaromtrent.

³⁴ Wanneer jy 'n punt bereik, wanneer jy so slim is dat jy alles weet, dan kan God niks met jou doen nie. Maar wanneer jy by 'n plek kom wanneer jy gewillig is om te luister en leer, dan—dan is dit God se tyd, kan inbeweeg en met jou praat.

³⁵ En so het ek 'n brief teruggeskryf vir hulle, en vir hulle vertel. En ek het gesê: “Onthou, by die Oordeelsdag, laat daardie benerige hande uitsteek uit die rook, julle veroordeel! Hulle bloed sal op julle wees, nie op my nie, want ek het vir omtrent tien jaar probeer om terug te gaan.”

³⁶ Toe, toe ek die brief gestuur het, teruggekem, het Iets vir my gesê: “Sien Sidney Jackson, neem 'n jagtog.” En, dieselfde tyd, het die Here met Sidney Jackson gepraat, gesê: “Geel-maanhaar leeu, Broer Branham kamp; Durban, groot diens.”

³⁷ Wel, hy was hier oorkant, en hy het met julle hier gepraat. Terloops, ons het gedoop. . . Hy was sterk teen hierdie doop in die Naam van Jesus Christus. En sy vrou was erger as wat hy was, sy sou net wegloop. Jy kon. . . Ek sê julle, ek het nooit meer godsvrugtige mense gesien nie. Hulle het omtrent 'n honderd-en-vyftig predikers daar oorkant, gedoop in die Naam van Jesus Christus, en hulle steek net die land aan die brand. Die Boodskap swiep net oor Afrika, oral, vlieëniërs en groot manne wat kom, word gedoop in die Naam van Jesus Christus.

³⁸ En so ek, toe ek begin oorgaan het, ek sê julle, ek het nooit soveel probleme in my hele lewe gehad, om daar te probeer kom nie. En toe op die heel laaste minuut, heel laaste minuut om te gaan, hier is oor my visa geskryf: “Kan nie deelneem in enige soort van godsdienstige diens nie; kan net kom jag.” Wel, dan, dit was rang.

³⁹ Maar ek het gesê: “Ek gee nie om wat die Duiwel doen nie, ek—ek kan nie. . . Ek kan nie instaan vir wat Broer Jackson gesê het oor geel—maanhaar leeu, en *dit*, *dat*, of die *ander* nie. Ek—ek kan nie daarvoor instaan nie. Maar ek weet God het my vertel om ‘Sidney Jackson te sien, en te gaan jag.’” En ek het gesê: “Ek gaan.” En een of ander tyd. . . En ek het een van die beste reise gehad.

⁴⁰ Ek het uitgevind wat die probleem was. Nou ek dink, omtrent Oktober, as die Here wil, kan ek teruggaan en 'n diens hou en alles, volle samewerking, al die res, sien, in die Afrika nou. Ek het dit ondersoek en uitgevind waar dit was, wat dit

veroorzaak het. Hierbo, geskryf, het hierdie een *dit* om te sê, het iets iets om te sê, en *hierdie* een daar. Die beste ding om te doen, is om te gaan uitvind, self. En ek weet waar die probleem was, en wat die rede daarvoor was; dit was oor soveel mense wat saam vergader, die regering wou my dit nie laat hê nie.

⁴¹ Nou as die Christen Sakemanne of enige organisasie, wat ons sal inbring, dan sal die regering outomaties . . . want dis die organisasie verteenwoordig is met die regering, stuur die regering burgermag beskerming. As daar vyf-en-twintig man uit een denominasie sou wees, vyf-en-twintig uit 'n ander, steeds sal hulle dit nie ontvang nie. Dit moet die-die hoof van hierdie organisasie wees. En Christen Sakemanne is 'n nie-sektariese organisasie wat al die kerke verteenwoordig. Dokter Simon, hulle hoof daar oorkant, 'n baie gawe man, ek het hom ontmoet en met hom gepraat. En hulle neem die dienste, en al die res van die kerke kom bymekaar. Sien? En ek glo ons gaan een van die grootste dienste hê wat ooit gehou is in—in Afrika.

⁴² Maar my punt was dit, wanneer jy weet dat jy—jy probeer doen wat reg is; die eerste ding is, as jy gelei voel om enigiets te doen, gaan dit dan na met die Woord en en kyk of dit reg is met die Woord, en laat niks jou dan stop nie. Ek gee nie om hoeveel wiele die Duiwel in ons pad gooi nie, beweeg net reg bo-oor hulle.

⁴³ Ek het vir my vrou vertel en ek het vir Broer Wood vertel, toe ek hier kom, en party vriende wat ek gister ontmoet het. Ek het omtrent vyf jaar hier gehad wat ek kwalik geweet het wat om te doen. Dit was 'n—'n senuweeagtige . . . Sien, die herlewing self, onder die kerke, het gesterf. Almal weet dit. Jy voel dit in hierdie tabernakel. Jy voel dit oral. Daar is 'n dowwe, dooie gevoel. Daar is net iets wat nie reg is nie. Dis omdat die herlewingsentoesiasme weggegaan het van die mense. Gaan in die kerke in, jy sal hulle daar sien sit. En die pastoor soek rond vir 'n boodskap en iets anders. En die eerste ding waarvan jy weet, draai hy dit weg na een of ander soort partytjie wat hulle gaan hê, of iets. Dit blyk om 'n dooie dofheid oral te wees.

⁴⁴ Billy Graham let dit op; Oral Roberts. Mnr. Allen het probleme gehad, soos julle weet. Oral Roberts het daardie vyftig-miljoen-dollar geboue, ensovoorts, daarbinne. Hy het 'n skool. En, wel, niemand op die veld nou nie.

⁴⁵ Ek het hier weggegaan, volgens 'n visioen, om oorkant te gaan na Tucson, om te sien wat die Here wou hê ek moes doen. Daar het Hy my daarbo ontmoet, soos Hy julle hier vertel het wat Hy sou doen, en die vorm van sewe Engele, en gesê om terug te keer en die Sewe Seëls moes geopen word. Dis net presies wat gebeur het.

⁴⁶ Hy het gesê, eendag saam met Broer Wood toe hy daarnatoe gekom het, ons het na dieselfde plek toe gegaan, en

'n klip opgegooi, dit het afgekom, Hy het gesê: “Binne 'n dag en nag, sal jy. . .” Een of ander, ek vergeet net wat die woorde was. “Jy gaan die heerlikheid van God sien.”

⁴⁷ En die volgende dag, het 'n warrelwind uit die hemele afgekom, en ons ken die storie van wat plaasgevind het. Toe dit opgegaan het, het hulle gevra wat dit was. Ek het gesê: “Dit het drie woorde gesprek, in drie groot ontploffings.” Die manne het net die ontploffings gehoor. Ek het verstaan wat Dit gesê het. En gesê: “Oordeel wat die Weskus tref!” Twee dae daarna, het Alaska amper gesink. Dit het rondom gedonder, aardbewings, alles. Kyk net na hulle, elke dag, aardbewings wat net oral skud.

⁴⁸ My laaste diens, laaste diens wat ek gehad het. Hierdie sal my eerste Boodskap wees, eintlik, wat ek van toe af gepreek het. Ek het gepreek in Los Angeles, by die Biltmore Ouditorium, en ek het gepreek oor 'n man wat vir homself 'n vrou kies. Julle het waarskynlik die band daaroor. Dis, ek het gesê: “Dit reflekteer sy karakter en sy ambisies.” Dat, wanneer 'n man 'n vrou neem, hy 'n jongmeisie neem, om sy vrou te wees; hy neem, julle weet, 'n moderne meisie, wat 'n gewone Ricketta is, wys dit—dit net wat sy. . . As hy met 'n skoonheidskoningin of 'n sekskoningin trou, wat dit ook al is, wys dit sy, wat regtig in die man is. Maar 'n Christen, hy soek na karakter in 'n vrou, want hy beplan 'n toekomstige tuiste saam met daardie vrou. Hy beplan, hy kry 'n tuisteskepper. En ek het gesê: “Dan, Christus, volgens Sy Woord hier, vertel vir ons wat ons Toekomstige Tuiste sal wees. Watter soort van 'n vrou sal Hy dan kies, 'n denominasionele prostituut? Nooit! Hy sal 'n vrou kies wat gekarakteriseer word deur Sy Woord, en dit sal die Bruid wees.”

⁴⁹ En onderwyl daar, het iets my getref, en ek het niks geweet vir omtrent dertig minute nie. Daar was 'n profesie wat uitgegaan het. Eerste ding wat ek onthou, Broer Mosley en Billy, was ek buite op die straat, aan die loop. En Dit het gesê: “Jy Kapérnáüm, wat jouself noem volgens die naam van die Engele,” dis Los Angeles, stad van die engele, sien, die engele: “wat verhoog is in die hemel, sal afgebring word na die hel. Want, as die magtige werke gedoen is in Sodom, wat in jou gedoen is, sou dit steeds tot vandag gestaan het.” En dit was alles onbewustelik, vir my. Sien?

⁵⁰ En hoedat ek pas klaar gemaak het om Christus te verhef, Hom opgehef het en die kerk vertel het. Ek het gesê: “Julle vroue, maak nie saak hoe ek probeer om na julle te kom, of teen hierdie dinge te preek nie; en julle mans, julle predikers; julle is aannekaar, die heelyd teenstrydig, doen dit net in elk geval. Julle loop Daaroor asof die Woord van God niks was nie.”

⁵¹ En toe ek dit verstaan het, het ek gegaan, het ek gesê: “Daar is ’n Skrif daaroor iewers.” En ek het gegaan en gevind dit was Jesus, wat Kapérnáúm langs die seekus bestraf. Daardie aand het ek die Skrifte opgesoek. Huis toe gekom, die geskiedenis boeke gekry; en Sodom en Gommora was eens ’n—’n vooruitstrewende stad, ’n Heiden hoofkwartier van die wêreld. En julle weet, daardie stad, deur ’n aardbewing, het in die Dooie See gesink. En Jesus het gestaan en gesê: “Kapérnáúm, as Sodom die werke daarin gedoen gehad het wat in jou gedoen is, sou dit vandag gestaan het. Maar nou moet jy afgebring word na die hel!” En omtrent tweehonderd of driehonderd jaar na Sy profesie, met al daardie kusdorpe, elkeen van hulle wat steeds staan behalwe Kapérnáúm, en dit lê op die bodem van die see. ’n Aardbewing het dit in die see ingesink.

⁵² En toe geprofeteer: “Los Angeles sal in die bodem van die see wees.” En ek het huis toe gekom, en Afrika toe gegaan. En terwyl ek in Afrika was, het hulle ’n aardbewing gehad. En wetenskaplikes . . . Julle het dit gesien, dit was op ’n uitsending, dat party groot, mooi huise inmekaar geval het, in Los Angeles, en ’n motel, ensovoorts. En nou is daar ’n . . .

⁵³ Sedert daardie aardbewing, is daar ’n twee-of drie-duim kraak wat in die aarde gekom het, vanaf Alaska, gaan om deur die Aleoetiese Eilande, kom uit omtrent ’n honderd-en-vyftig of tweehonderd myl in die see, kom weer op na San Diego; neem Kalifornië in, of Los Angeles, en kom weer uit net onder die noordelike deel van Kalifornië daar, ’n klein plekkie genaamd San Jose, net daaronder.

⁵⁴ En hierdie wetenskaplike het gepraat, tydens ’n onderhoud. Ons het op televisie gekyk. En hy het gesê: “Onder dit is net ’n malende lawa.” En hy het dit gesê, hy het gesê: “Daardie is ’n stuk wat sal losbreek,” en gesê: “en dit sal.” En hierdie onder-
...

⁵⁵ Die man, wetenskaplike wat ’n onderhoud gevoer het met hierdie hoof wetenskaplike, het vir hom gesê, gesê: “Wel, dit kan dan alles sink?”

Hy het gesê: “Kon? Dit moet!”

⁵⁶ Gesê: “Wel, natuurlik, sal waarskynlik baie, baie jare van nou af wees.”

⁵⁷ Hy het gesê: “Dit kan binne vyf minute van nou af wees, of dit kan binne vyf jaar van nou af wees.” Hy het net vyf jaar gegee.

⁵⁸ Maar net so seker as wat ek daar onder daardie Inspirasie gestaan het, oordeel op daardie Weskus geplaas het, en dit toe net reg hierbo opgevolg het met die sink van Los Angeles, sy is gedaan! Dis reg. Dit sal gebeur. Wanneer? Ek weet nie.

⁵⁹ Maar, o, wat het gebeur? Julle weet, ons het net ses vastelande nou. Ons het sewe gehad, daardie een wat gesink het tussen Afrika en die Verenigde State. O, dis histories, julle weet daarvan. Nou, wanneer dit afgaan, dan wil ek hê julle moet dophou wanneer . . .

⁶⁰ Hierdie was 'n preek wat ek oor gepreek het toe, dink ek, Broer Elij' Perry 'n diaken mag gewees het hier in die kerk op daardie tyd, vir al wat ek weet. Maar dit het gesê: "Die tyd sal kom. . . "Ek het dit nie geweet totdat Mev. Simpson vir my die-die preek gebring het nou die dag nie. En ek het dit geskryf in 'n klein boekie, dat die woestyn wat. . . "Die see sal sy pad inween in die woestyn." Dit was dertig jaar gelede.

⁶¹ En, natuurlik, die Soutsee, is omtrent tweehonderd voet onder seevlak, en as daardie groot maling, daardie aarde wat insluk soos daardie, met honderd vierkante myle, honderde en honderde vierkante myle wat in die aarde insink, dit sal 'n gety golf gooi tot in Arizona. Sekerlik, dit sou.

⁶² O, ons is aan die endtyd, glorieryke uur, die verskyning van die Here Jesus! Hy het gesê: "Daar sal aardbewings in verskillende plekke wees, verwarrende tye, spanning tussen volke, mense se harte wat faal van vrees." Gesê: "Wanneer hierdie dinge begin gebeur, lig op julle hoof, julle verlossing kom naby." O, goeiste!

Volke verbrokkel, Israel word wakker,
Die tekens wat die profete voorspel het;
Die Heidendae getel, met gruvels omring;
Keer terug, O verstrooides, na jul eie. (Doen dit beslis!)

Daardie dag van verlossing is naby,
Mense se harte faal van vrees;
Wees gevul met God se Gees, julle lampe geknip en helder,
Kyk op, julle verlossing is naby! (Dis reg.)
Valse profete lieg, God's Waarheid ontken hulle,
Dat Jesus die Christus ons God is.

⁶³ Het julle die foto nou die dag gesien, hoe Hy daardie foto sywaarts gedraai het daar? En die einste foto van daardie sewe Engele wat opgelig het, draai dit na die regterkant, en daar is die gesig van die Here Jesus wat weer afkyk na die aarde.

⁶⁴ Julle onthou toe ek *Die Sewe Kerkeue* gepreek het, ek nie kon verstaan hoekom Jesus daar gestaan het met 'n "wit" oor Sy hoof nie. Hy was 'n jong Man. Ek het dit turgeneem in die Bybel, dit het gesê: "Hy het gekom na die Oudste van Dae, Wie se hare wit soos wol was." Jesus was net drie-en-dertig en 'n half jaar oud, by Sy kruisiging.

⁶⁵ Ek het vir Broer Jack Moore, 'n teoloog, gebel. Hy het gesê: “O, Broer Branham, dis Jesus in Sy verheerlikte stadium.” Gesê: “Na Sy dood, begrafnis, en opstanding, het Hy daarin verander.” Dit het goed geklink vir 'n teoloog, maar dit het nie goed gegaan nie, dit het nie die iets getref nie.

⁶⁶ Ek het daar opgegaan en begin op daardie eerste kerkeeu, daar het die Heilige Gees dit geopenbaar. Nou het julle dit reg op julle *Kerkeeu*. Ek reken die boeke sal nou binnekort uit wees, die volle detail daarvan. En dit het gewys dat Jesus die Regter was. Daar is 'n wit pruik wat hulle altyd gedra het, 'n pruik opgesit en dit gedra as 'n regter. Engeland doen dit steeds wanneer jy die oppergesag het. En daardie sywaartsdraai in hierdie foto, daar is Hy, Sy swart hare, jy kan dit sien in die kant van Sy baard, en die wit pruik op. Hy is die laaste van die gesag, Hy is Oppergesag. Selfs God het Self so gesê: “Hierdie is My geliefde Seun, luister na Hom.”

⁶⁷ Daar is Hy saam met daardie Engele, die Boodskap, wat die sewe breking van daardie sewe seëls was wat *die slang se saad* geopenbaar het en al hierdie dinge hier. En dit wys dat dit Sy einste bedekking was, dis—dis Sy Oppergesag. Hy is Opperste, en Hy het 'n pruik op, of—of bedek. Die Bybel het gesê dat Hy Sy voorkoms verander het, of Hy het Homself verander, *en morphe*. Die woord kom van die Griekse woord, *en morphe*, wat beteken 'n Griekse akteur wat baie rolle speel; vandag is hy een ding, in die volgende bedryf, is hy iets anders. Hy was God, die Vader, in een bedryf; God, die Seun, in 'n ander bedryf; en dan God, die Heilige Gees, in hierdie bedryf. Sien? Daar is Hy, Sy Woord is steeds Opperste. Ons lewe in die laaste dae.

⁶⁸ Teruggekom van Afrika nou die dag, ek soort van moeg. Julle sien, dis net dis aandtyd nou daar, en jy moet omdraai. En toe tyd wat ek omgedraai het, weer teruggekom. Ons het 'n wonderlike tog gehad, jagtog, een van die beste wat ek ooit in my lewe gehad het. Dan het Billy 'n paar foto's, miskien sou hy 'n tyd hê wat hy dit êrens kon wys, en julle die tog wys.

⁶⁹ Ek het 'n droom gehad. Ek droom altyd van terug wees by daardie Openbare Dienste Maatskappy, op een of ander manier. So ek—ek dink ek het net soort van gekul op die werk, ek was veronderstel om. . . Hulle het my net my eie gang laat gaan, en ek het gedink ek sou. . . In plaas van om uit te gaan en met die lyn af te loop of die rekeninge in te vorder, of iets wat ek veronderstel was om te doen, het ek net gesê: “Wel, ek's my eie baas,” ek het net gaan swem. En ek het daar afgegaan en my klere uitgetrek. . . hierdie klere, en my swemklere aangetrek. Ek was alleen. En ek het gedink: “Sê, hierdie is nie reg nie, die maatskappy. . . Hierdie is dagtyd, die maatskappy betaal my vir hierdie tyd.” Gedink: “Dis vreemd.” En toe het ek gedink: “Wel, die geld wat ek ingevorder het op die pad. . .”

Ek het beide die patrollie en die roete saam gehad, en gesê: “Wel, die geld wat ek ingevorder het, ek het iets gedoen, hier rondgehardloop; ek het al my kaartjies verloor, en ek het hulle geld en my geld deurmekaar gehad. Nou hoe sal ek weet wie die rekening betaal het? Ek het gedink: “Net omdat ek nie enige aandag geskenk het nie!” Ek het gedink: “Dis nie reg nie. Daar’s net een ding vir my om te doen, dis, gaan terug na my superintendent en vertel hom.” Dit was Don Willis, ek het gesê: “Don, ek het daardie kaartjies verloor. Nou hier is al die geld wat ek het, en hier is hulle geld, saam. Los dit hier by die kassier. En die mense, wanneer hulle inkom, sal hulle ’n kwitansie hê dat hulle hulle rekening ontvang het.”

⁷⁰ Waarskynlik mense wat net hier sit wat ek—ek. . . Ek weet daar is. Wat ek ingevorder het van hulle in—in die dae, en ek sou. . . en ek sou ’n kwitansie gee. Julle weet, dit was slegs tien persent as jy jou rekening laat oorgaan. En miskien, ’n dollar en ’n half, sou vyftien sent oor wees. Baie van daardie mense het gelewe. . . Ons het net daarvan gehou om bymekaar te kom en praat, en hulle sou net hulle rekening laat gaan, en my met hulle laat praat vir ’n rukkie. Vyftien sent gegee, julle weet, net om te sit en ’n bietjie te praat, en hulle rekening in te vorder. So dit het dit laat toeneem, en ek het net soveel rekening gehad dat ek hulle nie kon invorder nie.

⁷¹ Wel, ek het gedink dis die enigste manier wat ek dit kon doen. En ek het wakker geword.

⁷² Die plek waar ons woon, Suster Larson. Ek dink nie sy is hier nie. Sy was baie goed vir ons; en sy hou nie daarvan dat ek dit moet sê nie. Maar sy is ’n baie gawe dame, en ons het in haar kamers gewoon. Sy het twee woonstelle, klein woonstelle saam, ons het hulle albei gehuur. En ek en vrou slaap hier oorkant in—in die ander woonstel waar ek soort van die mense ontvang wanneer ek kan, en daar’s ’n paar enkelbeddens daarbinne.

⁷³ Ek het wakker geword. Sy was nog nie wakker nie. En naderhand, het sy wakker geword. En ek het gewaai oorkant na haar, en sy het teruggekyk en haar oë ’n paar keer geknip. Ek het gesê: “Het jy goed geslaap?”

Sy het gesê: “Nee.”

⁷⁴ En ek het gesê: “Ek het die vreeslikste droom gehad. Ek was weer terug by daardie Openbare Dienste Maatskappy.” Ek het gesê: “Wat het ek gedoen?”

⁷⁵ Ek onthou, as ’n klein seuntjie, of ’n jong man, het ek al daardie lyne geloop by Salem, Indiana, verskillende. . . Ek sou ingaan, ’n—’n ontbyt koop, miskien ’n bak hawermout. In daardie warm son en alles, en dit sou my net siek maak, om ontbyt te eet. Ek sou tien sent ingee, op my kleinkas. Die superintendent het afgekom en gesê, gesê: “Jy weet wat hulle

gesê het in die-in die vergadering? ‘Wie is daardie dwaas wat tien sent sou ingee, vir ontbyt?’” Gesê: “Jy behoort ten minste vyftig sent in te gee.” Nou, almal van julle weet, vyftig sent was ’n groot ontbyt in daardie dae.

En ek het gesê: “Wel, ek eet nie soveel nie.”

Hy het gesê: “Wel, die res van hulle gee vyftig sent in. Jy behoort vyftig sent in te gee.”

Ek het gesê: “Wel, ek gebruik dit nie.”

Gesê: “Gee dit in elk geval in.” Dit was my superintendent.

⁷⁶ Wel, ek het gedink: “Wel, wat kan ek doen? Ek moet vyftig sent vra, en ek eet tien sent.” So ek sal uitgaan op die straat en ’n paar kindertjies kry wat geen ontbyt gehad het nie, en vir hulle veertig sent ontbyt koop.

So toe het ek gedink: “Wel, wat sou . . . Miskien is dit wat Hy teen my hou.”

⁷⁷ En ek onthou, hier nie lank gelede nie, het hulle deurgekom met die patrollie, daardie agterplaas daar oopgeskeur, en gesê: “Gee in jou rekening.” Julle weet hulle het patrollieregte, maar hulle moet betaal vir skade.

⁷⁸ Ek het net terugskryf en gesê: “Julle skuld niks nie.” Ek het gedink: “Dit sal betaal vir daardie veertig sente. Miskien het ek twintig of dertig dollar spandeer gedurende daardie tyd, deur dit vir die kinders te gee. Miskien sal dit dit doen.” Aangehou droom.

⁷⁹ Toe het ek ’n groot boom daarbuite gehad, die kinders het daaronder gespeel, en die patrollie . . . Nou hulle patroleer in ’n helikopter. En so het hy ingekom en gesê: “Billy, wat van daardie boom saag?”

⁸⁰ Ek het gesê: “Nee, moet dit nie saag nie. Ons gaan dit snoei.” Ek het gesê: “Ek en Broer Wood gaan dit snoei.”

Gesê: “Wel, ek sal net die man laat verbykom en dit snoei.”

Ek het gesê: “Nou, moet dit nie saag nie.”

Hy het gesê: “Ek sal dit nie saag nie.”

⁸¹ Ek het op ’n reis gegaan. Toe ek terugkom, was sy reg tot teen die grond afgesaag. Toe het ek ’n hofsak gehad wat sou kom, julle sien. Ek het gesê: “Wel, Here, dit sal dit opklaar, wat ek geskuld het.” So ek het dit laat gaan, dit was in die haak, dit net laat gaan. Wel, ek het dit steeds gedroom.

⁸² Toe ek nou die dag opgestaan het, het ek gesê: “Wel . . .” Die eerste ding wat ons doen in ’n oggend wanneer ons opstaan, is saam bid, dan weer bid wanneer ons bed toe gaan in die aand. Toe nadat sy oorgegaan het om die kindertjies se ontbyt te kry, het ek begin bid. Ek het gesê: “Here, ek moes ’n

vreeslike kêrel gewees het. Wat het ek in my lewe gedoen, dat ek—ek nie kan wegkom van daardie Openbare Dienste Maatskappy nie.”

⁸³ Ek het ingegaan en ’n bad geneem, weer uitgekom. En iets het net vir my blyk te sê: “Miskien kul ek met *Sy* werk.” Ek het gedink: “Hier is omtrent vyf jaar wat ek niks gedoen het nie, net gewag het op Hom.”

⁸⁴ Nou die dag hierbo gestaan. Hulle het vir ons ’n nuwe huis daarbo gebou, en Broer Mosley het afgekom, het daaroor gepraat. Ek het gesê: “Dis net ’n geskenkie van my Vader.” En hy het begin huil. Ek het gesê: “Jy sien, Hy het gesê: ‘As jy jou tuistes sal verlaat, huise, lande, vaders, moeders, sal Ek vir jou huise gee, lande, vaders, moeders, en ’n honderdvoudig in hierdie lewe, en Ewige Lewe om te kom.’” Ek het gesê: “Sien, ek moes die tabernakel verlaat wat ek so liefgehad het. My huis wat die Here vir my daarbo gegee het, moes dit verlaat. Hy het net vir my hierdie een terug gegee.” Ek het gesê: “Hy is wonderlik, jy sien.” En hy het begin huil.

⁸⁵ Wel, ek—ek het gesê: “Ek moes hiernatoe kom en myself afsonder, na hierdie woestyn kom.” En ek het gedink: “Wonder hoekom God my sou bring na ’n woestyn, hierbuite waar daar niks is behalwe skerpioene en Gila monsters nie?”

⁸⁶ Dis nie net ’n woestyn nie, dis nie net warm nie, maar dis geestelik ’n woestyn. O, goeiste! Daar is glad geen geestelike lewe in die kerke nie, hulle is teen . . . Wel, jy het nooit so-iets in jou lewe gesien nie! Ons het nie eens ’n kerk om na toe te gaan of niks nie. En dan wanneer . . . Die mense vergaan amper, geestelik. Ek let dit op in die mense wat daarnatoe kom, sien die verskille in hulle, dit dophou.

⁸⁷ En so bly jy onder die Gees van God, en jou lewe word soet, sag, soos water hierdie gras en sagte botsels bring. As . . . hierdie gras, in Arizona, sou nie groei nie; hierdie bome sou kaktus wees, daardie blare net opgedraai en stekelig gemaak. Dis wanneer jy droog raak onder die kerk, almal steek mekaar, julle weet. En, sien, jy het sagte waters van reën nodig om jou sag te maak, en blare en skaduwee maak vir die pelgrim wat verbygaan.

⁸⁸ En so het iets vir my gesê: “Miskien kul jy met God se werk.” So, ek het gebid vir ’n visioen.

⁸⁹ En Meda het pas vir my ’n nuwe Bybel gekry; en Broer—Broer Brown, van bo in Ohio, het vir my ’n nuwe Bybel gekry; beide van hulle op dieselfde tyd, by Kersfees. Ek het gegaan en een van die nuwe Bybels gekry. Ek het gesê: “Here, in die vergange dae, het U ’n Urim en Thummim gehad.”

⁹⁰ Nou luister, laat my dit sê. Natuurlik, hulle is nie . . . hierdie, neem nie hierdie diens op nie, die rede waarom ek vra . . . dit sê. Laat my dit sê, moet dit nie doen nie. Dis nie ’n goeie ding nie.

⁹¹ Maar ek het gesê: “Here, dit was altyd, wanneer ’n dromer ’n droom gedroom het, dat hulle dit afgeneem het na die Urim en Thummim, en dit vertel het. En as die-as die Urim en Thummim die ligte terug geflits het, ’n bonatuurlike Lig, was die droom waar.” Ek het gesê: “Maar daardie priesterdom en daardie Urim en Thummim is mee weggedoen. U Bybel is die Urim en Thummim nou; Here, mag ek dit nooit weer doen nie. Maar ek het U gevra en tot U gebid, om vir my ’n visioen te gee, met my te praat oor waarom ek hierdie drome droom. En wat het ek gedoen? As ek geskaad het, as ek enigiets gedoen het teen enige persoon in die wêreld, laat my weet. Ek sal—ek sal—ek sal dit gaan regmaak. As ek die Openbare Dienste Maatskappy skuld, as ek enigiets verkeerd gedoen het aan hulle of enige ander persoon, as ek iets verkeerd gedoen het aan U, laat my weet. Ek—ek wil dit regmaak.”

⁹² Laat ons dit nou regmaak. Moenie wag tot na ’n tyd nie, dit mag te laat wees. Laat ons dit nou doen.

⁹³ En ek het gesê: “Sekerlik, is daar iets in hierdie Woord van God, vanaf Génesis tot Openbaring, wat een of ander karakter daarin waarmee U gedeel het, sou op dieselfde basis wees wat my vraag sou wees. As iemand iets gedoen het, en—en U het agter hom aangegaan daaroor, laat my dan blaai na daardie plek in die Bybel. En as iemand, wat ook al hulle gedoen het, dit sal leun na my kant. Waar ek verkeerd gedoen het, of iets, wat U wil hê ek moet doen, of nie gedoen het nie, laat my een of ander karakter soos dit in die Bybel sien.”

⁹⁴ En ek het my oë gesluit, net die Bybel laat oopval, my vinger op ’n Skrif gesit, Génesis 24:7. Eliëser, Abraham se getroue dienaar, die model dienaar van die Bybel, wat gestuur is om die bruid vir Isak te soek. Koue rillings het oor my gegaan. Sekerlik, dis my . . . dis reg saam met die res van my Boodskap, die Bruid uittrek.

⁹⁵ Hy het gesê: “Sweer dat jy nie ’n bruid uit hierdie sal neem nie, maar gaan na my eie mense toe.”

Hy het gesê: “Wat as die vrou nie na my toe sal kom nie?”

⁹⁶ Gesê: “Dan is jy vry van hierdie eed.” Hy het gesê: “En die God van die Hemel sal Sy Engel voor jou uitstuur om jou te lei.” Hy het reguit aan uitgegaan en begin bid, en hy het die pragtige Rebekka ontmoet wat die bruid van Isak geword het.

⁹⁷ Net ’n volmaakte Boodskap, terug na die Woord: “Gaan kry daardie Bruid!” Dis ’n plig. Dis waarvoor ek hier is. Dis wat ek probeer doen, is om ’n Bruid uit te roep.

⁹⁸ Onthou in Kalifornië daar, daardie onderhoud van die Bruid, voorskou, wat ek dit hier gehad het. Hoe daardie Bruid eerste opgekom het, en Haar sien verbygaan. Toe hier kom Mej. Amerika, Mej. Asië, en almal, o, die vreeslikste gesig! En toe

het dieselfde Bruid weer verbygegaan. Een van hulle het uit pas geraak, en ek het Haar terug gekry in pas; twee van hulle, was dit. En dis wat ek veronderstel was om te doen, om daardie Bruid in pas te hou, daardie man te soek.

⁹⁹ Ek het gesê: “God, ek gaan terug huis toe, weer my geloftes hernu, en weer nuut begin.” So dis wat ons beplan om te doen, dis waarvoor ek hier is.

¹⁰⁰ Ek dink dit sou ’n goeie ding wees as ons dit gedoen het, begin op die agtiende, volgende week, volgende Sondagoggend, volgende Sondagaand; die volgende Sondag, en die volgende Sondag. Hoeveel dink dat dit ’n goeie ding so wees? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.] Dankie.

¹⁰¹ Nou wil ek hê julle moet iets vir my doen. As julle enigiemand laat weet het dat daar—daar ’n byeenkoms gaan wees op die agt-en-twintigste, sal julle hulle weer laat weet, dat ons dit nie kan doen nie. Vertel, skryf vir hulle ’n brief, of iets anders. Ons wil nie hê die mense moet kom en teleurgesteld wees, maar ons kan nie die ouditorium kry nie.

¹⁰² Sien, ons kon dit nie kry nie. En so omdat die laaste diens ek dink het ons soveel daarbo gehad, en alles, hulle net . . . Julle weet hoe die publiek is, en hulle . . . Wel, ons leef net in die laaste dae, dis al. En hulle sê dat die mense inkom en die skool versteur, en hulle te vroeg daar, en hulle het *dit*, of *dat*, of iets anders gedoen, en die plek was te vol, en die brandoffisier doen *dit* en *dat*. En, wel, julle weet.

¹⁰³ So ons sal net daardie Skale en daardie Basuine opstel, ek wil hulle inplaas. Ek het julle gesê ek sou. Hulle kom onder ’n ander ding. So kom die Skale oor, die blaas van die basuine; maar ons wil die hele pad reg deurneem, en dit bring, dit saambind.

¹⁰⁴ Hoeveel het enigiets geles van Broer Vayle, oor die herskryf daarvan, en dit regmaak en dit grammatikaliseer vir my? Het julle enigiets daarvan geles? Julle het, twee of drie van julle. Ek dink jy het ’n ware taak verrig, Broer Vayle, ’n ware taak! Jy, ek dink Suster Vayle het dit gedoen; en jy het dit net neergeskryf en sy het dit gedoen. Sy was ’n . . . Sien, ek is nie altyd teen die vroue nie, is ek, Suster Vayle?

¹⁰⁵ So laat ons nou, vir die volgende vyftien, twintig minute, ’n Skrif hier lees.

¹⁰⁶ En ek het ’n boekie hier. Ek het vertel, ek reken, dit was aan Broer Vayle, of, wie dit was, of ek reken dit was Roy Borders. Broer Vayle het vir my die boek gekoop. Ek wil ’n notaboekie maak.

¹⁰⁷ Maar as enigiemand ooit gekyk het na wat ek notas noem! Soos as ek wil preek oor die Môrester, sal ek ’n ster teken. En as ek iets wil preek oor . . . Ek maak dit alles in simbole hier,

krapmerke, niemand kan ooit weet wat dit was nie. Terwyl ek buite is en ek dink aan iets, ek gaan na, om te ry op die pad, spring die motor partykeer op-en-af op die pad, en ek sal *dit* neerskryf, en *dit* en *dat* sê, en tekeninkies maak, en kruis en brûe, en—en allerhande dinge. Soos as ek preek oor die neerdaal van die Ster; en ek sal 'n piramiede sit, dit hier uitteken en die vyf-punt-ster van Dawid wat daarop afkom. En ek weet waarnatoe ek gaan in die Skrif soos daardie; en Moses, 'n sekere ding wat hy gedoen het. Maak net soort van kalkoen spoortjies.

¹⁰⁸ Ek het verskeie van hulle hierin. En ek het gedink, vanmôre, daaragter toe ek gedink het ek sou preek oor hierdie onderwerp vir 'n paar minute hier, oor 'n nota, sodat dit my miskien twintig minute neem.

¹⁰⁹ En dan gaan ek nie Broer Neville se diens vanaand neem nie. Ek—ek—ek gaan rus vanaand, na hom luister.

¹¹⁰ En dan, as die Here wil, volgende Sondagoggend, sal ons die diens begin. En help julle almal my, en ons sal bid, want dit was in my hart om te probeer. . . Hulle het gesê: “Wel, ons kan na Louisville gaan of ons kan afgaan in New Albany.” Maar die diens was veronderstel om vir Jeffersonville te wees. Ek sal na Louisville en New Albany gaan, op verskillende tye, maar hierdie is veronderstel om hier by Jeffersonville te wees.

¹¹¹ Nou laat ons net ons hoofde buig net 'n oomblik terwyl ons was. . . Ek het met julle hier gepraat vir omtrent dertig minute. Laat ons met Hom 'n oomblik praat.

¹¹² Here Jesus, ons is—ons is beslis geseënde mense, bokant ons denke, bokant ons begrip. Want, as daar 'n edele onder ons was, soos een of ander personeel van een of ander land, of 'n diplomaat van 'n soort, sou ons dink dit was groots om so 'n edele persoon onder ons te hê. Maar vandag het ons die God van die Hemel, nie net onder ons nie, maar in ons, wat woon, Sy Lewe deur ons lewe. En ons is so dankbaar hiervoor, Here! Dis bokant ons begrip, natuurlik.

¹¹³ Maar nou gepraat van die dienste, en Afrika toe gaan, en die dinge wat ons probeer reël het vir hierdie paar dae hier in Indiana. En op een of ander manier, Here, mag dit wees dat U ons dryf na daardie tent, om daardie visioen te vervul. So laat U wil geskied, ons het dit so toevertrou, die beste van ons begrip. So ons bid, Here, as daar enigiets teenstrydig is met U wil, dat U dit aan ons bekend sal maak, dat ons sal weet om U volmaakte wil te doen.

¹¹⁴ Nou seën ons in hierdie volgende paar minute. Praat met ons deur U Woord, Here, want U Woord is Waarheid. Ons vra dit in Jesus se Naam. Amen.

Laat ons blaai in die Bybel, na Markus, die 8ste hoofstuk.

115 Wanneer laat julle gewoonlik uit, twaalfuur? [Iemand sê: “Omtrent twaalfuur.”—Red.] Goed. Nou, nou net ’n kort Boodskappie hier wat ek tot julle kan spreek oor die Woord, nadat getuig het van daar oorkant, ensovoorts.

116 Markus, die 8ste hoofstuk, en laat ons begin omtrent die 34ste vers, tot die dertig- . . . neem die 38ste, die res van daardie hoofstuk. Ek hou daarvan om te lees wat Hy gesê het, want ek weet dis waar. Nou ons . . .

En toe Hy die skare saam met Sy dissipels na Hom geroep het, sê Hy vir hulle: Wie agter My aan wil kom, moet homself verloën en sy kruis opneem en My volg.

Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor. . . elkeen wat sy lewe om My ontwil en om die ewangelie ontwil verloor, hy sal dit red.

Want wat sal dit ’n mens baat as hy die hele wêreld win en aan sy siel skade ly?

Of wat sal ’n mens gee as losprys vir sy siel? Want elkeen wat hom vir My en My woorde skaam in hierdie owerspelige en sondige geslag, vir hom sal die Seun van die mens Hom ook skaam wanneer hy kom in die heerlijkheid van Sy Vader met die heilige engele.

117 Ek wil ’n teksie daaruit neem, as dit dit genoem sal word, naamlik: *Skaam*. Julle weet, ek hou daarvan. “Elkeen wat hom vir My skaam en vir My Woorde, Ek sal My vir hom skaam.”

118 Nou, die woord *skaam* kan ook vertaal word “verleë.” Julle weet, iets wat jy . . . Jy word gekonfronteer met iets waaroor jy verleë is, skaam is.

119 Dit, nog ’n ding wat skaam doen, dit wys dat jy nie seker is van waarvan jy praat nie. As jy weet waarvan jy praat, en die versekering het dat jy weet waarvan jy praat, kan jy dit vir enigiemand vertel, jy’s nie skaam nie. Maar as jy verleë voel, uit plek, wys dit jy’s nie seker nie.

120 Julle let op daar’s soveel daarvan vandag, veral oor die onderwerp waarvan ek praat: “*skaam vir die Woord*.” Nou, Hy en die Woord is dieselfde.

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.

En die Woord het vlees geword, en onder ons gewandel, . . . Dieselfde gister, vandag, en vir altyd!

121 So: “Elkeen wat hom skaam vir My en My Woord,” en Hy en Sy Woord is Een, so om skaam te wees vir Sy Woord in hierdie sondige, huidige geslag: “Ek sal My skaam vir hom.”

122 Nou let ons op vandag, as iemand sê: “Is—is jy ’n Christen?” Dis ’n baie gewilde ding, sê: “O, ek’s ’n Christen!” Sien?

123 “Maar glo jy die Woord van God, waar Dit gesê het: ‘Vir hulle wat geglo het sal hierdie tekens volg?’”

124 “O!” Selfs predikers se gesigte sal bloos. Sien?

125 Is jy skaam vir, sê, vir Goddelike genesing? Is jy skaam vir die volle Evangelie? Is jy skaam vir jou pinkster ondervinding? Dis om skaam te wees vir Sy Woord. Dis Sy Woord vlees gemaak in jou.

126 So, Sy Woord moet Ditself uitleef vir elke geslag. Dit het Ditself in die dae van Moses gelewe. Want, in daardie dag, het die Bybel gesê, in Hebreërs, die 1ste hoofstuk: “God, het in die ou tyd, op baie maniere, tot die vaders gespreek, deur die profete.”

127 En daardie profete! Die kerk het so verdraaid geraak dat toe. . . Daardie profete, daardie dapper boodskappers van God, gekom sonder kerk, sonder denominasie, sonder organisasie, sonder enigiets; konings uitgedaag, koninkryke, kerke, en alles. Toe die priesters gebring is voor. . . Hulle is voor die priesters gebring, hulle was nie skaam nie, want hulle het direk SO SPREEK DIE HERE gehad.

128 As julle oplet, die profeet, in een sin van die woord, in die Ou Testament, wanneer hy gesê het SO SPREEK DIE HERE, nou hou hom dop, hy gaan reguit in die frase in van die plek van God neem. Julle let op, toe hy voor hom uitgeplaas het, SO SPREEK DIE HERE, het hy reg in God ingeval, en hy het opgetree as God. Dan het hy sy Boodskap gegee, wat God was wat deur hom gespreek het: “SO SPREEK DIE HERE!”

129 Ek dink aan die profete van ouds, wanneer hulle gekom het met daardie Boodskap, en Dit die konings beskaam het, en Dit die mense ongemaklik laat voel het. Die priesters, selfs, hulle sou ongemaklik voel, want hulle was veronderstel om leiers te wees, godsdienstige manne, en wanneer hulle. . . die Woord voortgekom het op daardie manier, het Dit hulle blootgelê, en hulle het verleë gevoel, of skaam.

130 En baiekeer sien ons dit, nie baie nie, te veel vandag! Dat mense, jy sê: “Ek is ’n Christen!”

“Het jy die Heilige Gees ontvang sedert jy geglo het?”

“O! Huh!” Julle sien, hulle is—hulle is verleë Daarvoor.

131 Iemand sê: “Behoort jy aan daardie groep daarbo, wat so skree, en al daardie Goddelike genesing goed?” Baiekeer, tree Christene terug.

132 Hulle wil aankondig, as—as hulle ’n denominasie het, nou: “Ek’s ’n Baptis. Ek’s ’n Presbiteriaan. Ek’s Luthers.” Hulle is nie skaam daarvoor nie.

133 Maar wanneer dit kom om ’n Christen te wees wat God se Woord kan neem net soos Dit is, dan is hulle—hulle—hulle

skaam. “Ek behoort nie aan enige denominasie nie,” sien, hulle, hulle is—hulle is skaam om dit te sê. Hulle moet soos die res van die wêreld wees, verteenwoordig deur een of ander organisasie.

¹³⁴ Nou, dit het net onlangs daarin gekom. In die dae van Luther, om jouself te herken as ’n Lutheraan of ’n volgeling van Luther, wel, het dit omtrent dood beteken deur die Katolieke kerk. In die dae van Wesley, om te weet dat jy die Anglikaanse kerk uitgedaag het, was dit amper ’n doodstraf deur die Anglikane, om aan te kondig dat jy ’n Metodis is. In die dae van Pinkster, was dit ’n skande, amper, om te sê dat jy was—jy ’n Pinkster was, want jy’s gou as ’n holy-roller gereken, of—of een of ander taal-spreker, of so-iets. Nou het hulle georganiseer en reg ingegaan saam met die res van die groep.

¹³⁵ Nou wanneer die uitroep tyd kom, dat jy nie aan enige daarvan behoort nie! Dis baie gewild om te sê: “Ek’s Pinkster.” Dis baie gewild om te sê: “Ek’s Presbiteriaan. Lutheraan.” Maar wat as dit kom by die tyd dat jy moet uitkom en staan vir die Woord: “Ek behoort nie aan enige daarvan nie”? Dit, dis maak verleë.

¹³⁶ Jesus het gesê: “Nou, as jy skaam is vir My, dan sal Ek skaam wees vir jou.” Hoekom sal Hy skaam wees vir jou? Omdat jy aanspraak maak om Syne te wees, wanneer jy Hom nie wil volg nie.

¹³⁷ Wat as ek gesê het: “Hierdie seuntjie, hy’s—hy’s my seun”; hy sal omdraai en sê: “Wie, ek jou seun wees? Wat dink jy is ek!” Dit sou my verleë maak. Dit sou, vir jou seun.

¹³⁸ En dis hoe sogenaamde Christendom vandag is. As jy dit ’n naam noem van ’n denominasie, goed, hulle aanvaar die vaderskap van ’n denominasie. Maar wanneer dit kom by die aanvaarding van die vaderskap van die Woord van God, Christus, nee, is hulle verleë. Hulle wil nie sê: “Ja, ek het in tale gepraat. Ja, ek het visioene gesien. Ja, ek glo in Goddelike genesing. Ja, ek prys die Here. Ek’s vry van alle organisasie, ek buig nie voor enige daarvan nie. Ek’s ’n dienaar van Christus,” nie. O, goeiste, dit sal hulle net stukkend skeur.

¹³⁹ Nou die aand, het ’n groot spreker ingekom onder die Volle Evangelie Sakemanne in Chicago.

¹⁴⁰ En mag ek hier ’n oomblik stop, om dit te sê. Verskoon julle my. Maar baiekeer dink julle, en ek doen dit ook, dat waarvan ons praat, die Waarheid van die Bybel, nie oorgaan onder die mense nie. Maar, Dit gaan. Partymaal sal hulle reguit opstaan Daarteen, maar hulle bedoel dit nie regtig nie. Hulle probeer uitvind waar jy staan.

¹⁴¹ Soos die storie was van ’n klomp dronkaards, wat gestry het dat daar nie so-iets soos Christendom is nie. Een man het gesê: “Ek weet waar daar een is, dis my vrou.”

Gesê: “Wel, ek—ek glo dit nie.”

Gesê: “Kom aan, ons sal. . . laat ons almal maak asof ons baie dronk is.”

¹⁴² Daar opgegaan na die huis, en alles gedoen wat hulle kon. En—en vir hulle gesê om vir hulle eiers te kook, en toe het hy hulle op die vloer gegooi, en gesê: “Jy weet beter as om my eiers so te kook!” Aangegaan in die huis. En hulle het oorgegaan in die ander kamer, in ’n stoel geval. Hulle het iemand daarbuite dit hoor opvee, nie ’n woord gesê nie, gesê, ’n liedjie by haarself gesing.

Moet Jesus alleen die kruis dra,
En die hele wêreld vry gaan?
Daar is ’n kruis vir almal,
En daar is ’n kruis vir my.

En hierdie heilige kruis sal ek dra,
Tot dood my sal vrymaak,
En dan huis toe gaan om ’n kroon te dra.

¹⁴³ Daardie een ou dronkaard het gesê: “Wat het ek jou gesê?” Gesê: “Sy is ’n Christen!” Sien, hulle het haar net beproef. En partymaal sal die wêreld, het ek uitgevind, jou beproef.

¹⁴⁴ So ek het nooit gedink dit sou gebeur nie, maar verlede Saterdagagaand, dink ek was dit, of Sondagaand, die groot spreker. . . ek noem gewoonlik nie mense se name nie. Maar hy probeer, werk presies teenstrydig. Ek probeer daardie kerke uit daardie ekumeniese beweging hou, en hierdie man probeer hulle daar insit. So, hy het gepreek vir die Christen Sakemanne. Wat, ek was veronderstel om die diens te hê in Chicago, en ek het gedink ek sou in Afrika wees op daardie tyd, so ek kon dit nie neem nie. Hierdie man het gesê, daar opgegaan en gesê: “Die grootste beweging, die grootste ding op die aarde nou, wat ooit was; al die kerke keer terug na die Katolieke kerk, in die ekumeniese beweging, en die Katolieke sal die Heilige Gees ontvang.” Wat ’n lokval van die Duiwel!

¹⁴⁵ En hierdie leier, Broer Shakarian, die president van die Internasionale Sakemanne, het opgestaan en gesê, na die man gaan sit het, gesê: “Dis nie hoe ons dit gehoor het nie.” Gesê: “Broer Branham het ons vertel, dat: ‘Hierdie ekumeniese beweging, sal hulle almal beweeg na die merk van die dier.’” En die man wat op die platvorm gesit het. Gesê: “Dit sal dit beweeg na die merk van die dier.” En gesê: “Ons is geneig om te glo wat hy sê is die Waarheid.” [Iemand in die gemeente sê: “Amen! Ons ook!”—Red.] En hy het gesê: “Hoeveel van julle sou graag wou hoor dat Broer Branham kom en julle die ware kant daarvan gee? Staan op.” En daar was oor die vyfduisend mense. Hulle het geskree en gehuil, net om te kom vir een dag, een dag.

¹⁴⁶ Broer Carl Williams het my gebel, gesê: “Broer Branham, man, ek het uitgegaan deur daardie skare,” gesê: “hulle het hope honderd-dollar note in my hande gelê, om jou vliegkaartjie hiernatoe te kry, en terug.” Sien, net vir een dag!

¹⁴⁷ Sien, daardie mense, daardie Woord sink in waar ons dit partymaal nie weet nie. Sien? Maar, sien, wanneer jy regtig... Maak nie saak hoeveel die wêreld Daarteen is, hoeveel die denominasies Daarteen is nie, God bewys Dit om die Waarheid te wees. Wanneer die groot uur uiteindelik tref, sal dinge miskien gebeur waaraan ons nie gedink het nie.

¹⁴⁸ Ja, dit wys jy's nie seker nie, as jy verleë is, so jy moet liever nie die onderwerp bespreek nie. As jy skaam gaan wees daarvoor, sou jy dit nie wou bespreek nie; hou terug.

¹⁴⁹ Maar hoe kan 'n man wat gevul is met die Heilige Gees, hoe kan 'n man vol van die krag van God, en die liefde van God in sy hart, met 'n man 'n paar minute praat en nie iets meld van daardie liefde wat in sy hart is nie? Sien, daar is iets wat dit—dit gebeur; jy kan dit nie doen nie.

¹⁵⁰ Hierdie is, moet daardie bese dag wees waarvan Jesus gepraat het. Mense wat skaam is vir die Woord en vir die Gees van God wat in hulle optree. Maar wanneer die Waarheid duidelik gemaak is aan die mense, openbaar God, Self, Homself dan deur die Woord.

¹⁵¹ Nou, enige mens kan enige soort aansprake maak. En ons het dit in hierdie dae gehad, waar daar soveel aansprake gemaak is, dat dit verskriklik is. Maar, julle sien, as daar 'n Waarheid is, moet dit volgens die Woord wees. Want, hulle sê hulle het alle soorte dinge gehad, van olie wat deur mense vloei, en bloed uit hulle hande, en vroue op hulle rug in hierdie bloed, en wat teen hulle skoene afloop, en hulle skoene ophang en olie uitgooi, en paddas wat uitspring en wat teen die platvorm afspring, en alle soorte van dinge soos daardie. Daar is glad geen sulke goed in die Bybel nie. Daar is geen belofte van enigiets soos daardie, in die Bybel nie. Net, Dit het gesê: “In die laaste dae, sou die gees so naby wees dit sou die Uitverkorenes mislei as dit moontlik was.” Maar daar is geen Skrif daarvoor nie.

¹⁵² Maar wanneer dit kom by egte, onvervalste Woord van God, bevestig deur God, blyk Dit selfs die ander groep verleë te maak, aan die radikale kant. Sien, daar is 'n verleentheid Daaroor.

¹⁵³ Maar dis 'n werklikheid vir 'n man of vrou, seun of dogter, wat regtig 'n ware Christen is. Toe God die belofte gemaak het van die doop van die Heilige Gees, en jy ontvang Dit, is daar iets wat in jou vestig, dat daar niks is wat Sy plek inneem nie. Wanneer 'n man ooit God ontmoet; nie in een of ander emosionele opwerk, een of ander entoesiasme, of een of ander

godsdienstige doktriene, een of ander kategisme of geloofsbelydenis, of 'n dogma wat hy aanvaar het vir 'n—'n troos vir homself nie. Maar wanneer hy werklik by die plek kom waar Moses het, aan die agterkant van die woestyn, oploop van aangesig tot aangesig met Almagtige God, en jy die Stem sien praat met jou, presies saam met die Woord en die belofte van die uur, is daar Iets wat dit aan jou doen! Sien, jy's nie skaam Daarvoor nie, Dit doen iets aan jou. Nou, laat ons nou kyk, vir net die volgende vyftien minute.

¹⁵⁴ Daar is party mense wat so 'n ondervinding ontvang. En soos ek met julle praat vandag, nie as 'n kerk of 'n denominasie nie, ek praat met jou as 'n individu; nie omdat jy hier na hierdie tabernakel kom nie, omdat ek jou liefhet en jy my liefhet, nie daaroor nie. Laat ek met jou praat as 'n sterwende sterfling, dat eendag moet jy kom aan die einde van hierdie lewe. En ek mag nie daar wees nie, en 'n ander prediker mag nie daar wees nie. Maar daar is net Een Wie jou daar kan ontmoet, en dis God. En jy—jy luister Daarna, en nie of “my vrou 'n goeie Christen is” of—of “my man 'n goeie Christen is,” nie, maar: “Is ek reg met God? Het ek God so ontmoet?” Nie omdat “my pastoor God ontmoet het,” nie, of omdat “my diaken God ontmoet het,” nie, maar: “Het ek Hom ontmoet?” Nie omdat “ek geskree het,” nie, nie omdat “ek in tale gepraat het,” nie, maar omdat “ek Hom ontmoet het as 'n Persoon!” Dan sal jy nooit skaam wees Daarvoor nie, daar is Iets wat so volmaak en suiwer, en waar is.

¹⁵⁵ En onthou, jy mag 'n gees ontmoet wat soos God optree. Jy mag 'n gees ontmoet wat *dit, dat*, of die *ander* doen; volg dit 'n klein bietjie en sien hoe dit vergelyk met die Woord van God. Jy mag 'n gees ontmoet wat jou sê jy's gered, en jou 'n heerlike gevoel gee, en jy sou uitroep en skree; dan wanneer dit kom by die Woord ontken, hoe kan die Heilige Gees, wat die Woord geskryf het, Sy Eie Woord ontken? Daardie Gees moet elke belofte van God beklemtoon met 'n “amen”! As dit nie is nie, het jy nooit God ontmoet nie, jy het 'n misleidende gees ontmoet. En die wêreld is vol daarvan vandag!

¹⁵⁶ Maar wanneer jy God sien afkom en 'n stelling maak, dat Hy 'n sekere ding gaan doen, dit dan terugkom en dit doen, keer op keer op keer, dan het jy 'n ware Gees van God.

¹⁵⁷ Hoe kan 'n Gees op 'n man wees, die Heilige Gees wat die Bybel geskryf het, dan omdraai en ontken: “Dis nie reg nie, Daardie was vir een of ander ander dag”?

¹⁵⁸ Hy het gesê: “Die belofte is aan julle, en aan julle kinders, aan hulle wat daar ver is, selfs soveel as wat die Here onse God sal roep.” Dit was Handeling 2:38. Hoe kan 'n gees dan enigiets verskillend Daarvan aanvaar, en van God wees, wanneer Hebreërs 13:8 gesê het: “Jesus Christus is dieselfde gister, vandag, en vir altyd”?

159 Wat as iemand gesê het: “O, ek glo Hy was ’n filosoof. Hy was ’n goeie man. Hy was ’n profeet. Maar sover as Sy krag. . .”

160 Ek het nou die aand gepraat met George Smith, die seun wat uitgaan met my dogter, Rebekah; ’n goeie kind, het hier gesing in die tabernakel. ’n Baptiste seun wat net geneem het, gesê het: “Haal my naam af van daardie ding! Ek wil niks daarmee te doen hê nie.” En daar was ’n jong dame. . . Hulle het ’n konferensie gehou, hierdie sekere Baptiste kerk, bo in die heuwels.

161 En—en hulle is so sterk teen my, almal van hulle daarbuite, en omtrent nie. . . Hulle het niks teen my nie; dis teen hierdie Woord. Ek, as ’n mens, hulle kan niks teen my sê nie, ek het hulle nooit enige kwaad gedoen nie. Maar *Daardie* is waarvoor hulle bang is. Sien? Nou ons was. . .

162 Hulle het hierdie diens gehou daarbo, liever, en hulle het gehad, sou ’n sendeling kry om die laaste drie aande van hierdie groot konferensie te hou, bo in die heuwels waar dit koel was. Het gebeur, hierdie sendeling het opgestaan en by Markus 16 gekom, en hy het gesê: “Daar is baie mense vandag wat nie kan glo in Goddelike genesing nie.” Gesê: “Ek was in Indië. Ek is ’n Indiër. En ek was in Indië toe ’n man hier in die Verenigde State, met die naam van Broer Branham, gekom het.” Die pastoor het begin oorbeweeg. Gesê: “My vrou was sterwend aan kanker. Ek was blind,” of so—iets soos dit. “Hy het gebid vir een van ons, en die ander een het hy uitgeroep in die gehoor, nie eens ons eie taal geken nie, en die Krag van God gespreek.” En gesê: “Ons is hier, genees!” Wel, hulle het hom probeer stilmaak. Hulle kon dit nie doen nie. Dis, sien, reg in hulle eie vergadering.

163 Toe het hulle selfs enigiets ontken. En party van die mense, selfs my. . . hierdie seun se suster, hulle op die grond, wou nie eens enigiets sê nie. Hulle wou weet of sy nie verbind was nie, een of ander manier wat hulle kon kry om uit te vind.

Een van die dames het gesê: “Wel, ek glo dit.”

164 Rebekah en George het gegaan om hierdie dame te sien. En sy het gegaan en ’n meisie gekry wat gely het aan ’n—’n. . . soort van vertraag, ’n bietjie. So hulle het my gekry om soontoe te gaan om die meisie te sien, nou die aand. En ek het soontoe gegaan, die dametjie het daar gesit, en ek het gesê: “Is jy ’n gelowige?”

165 Sy het gesê: “Nee, ek weet nie of ek is of nie.” Wel, sy was nie vertraag nie; net ’n duiwel gees. Hulle besef dit nie. Sien, dit neem jou, en jy weet dit nie. Dit kom, dan oorwin geweld die persoon, en hulle weet dit nie.

166 Vroue wat hierbuite op die straat loop, met hierdie kortbroeke aan, hulle besef nie. Hulle mag wees, kon mag kon bewys en daarby sweer, dat hulle nooit enigiets kwaads teen hulle man gedoen het, of sovoorts, soos daardie nie. Maar in hulle hart, besef hulle nie, maar die gees van die Duiwel het hulle oorgeneem. Hulle is daarvan besete. Hoekom sou 'n vrou haar klere wou uittrek, uit voor 'n man? Daar is net een persoon wie dit gedoen het, in die Bybel, en hulle was mal. Andere het hulleself probeer bedek; hulle besef nie. Dis so skelm, so subtiel! Jy moet dophou, jouself opweeg met die Woord van God, en sien waar jy staan.

167 Hierdie jong dame het gesê: “O, hulle het my vertel ek is gedoop toe ek 'n kind was.” Gesê: “Ek weet nie om daardie goed te glo of nie.”

Ek het gesê: “Glo jy nie Jesus Christus nie?”

168 En sy het gesê: “Wel, ek weet nie of ek dit doen of nie.” Sy het gesê: “Party van daardie hokus-pokus goed, ek glo dit nie.”

169 Ek het gesê: “Wel, natuurlik, glo jy nie hokus-pokus goed nie.” Ek het gesê: “Maar glo jy dat Hy die Seun van God was?”

“O,” gesê: “Hy kon gewees het.”

170 Ek het gesê, en ek het gesê: “Glo jy Hy is dieselfde vandag, die God wat jou sou red?”

171 Sy het gesê: “Is enige van daardie goed daar oor daardie wonderwerke daar en goed soos daardie? Ek glo niks daarvan nie.”

172 En ek het gesê: “Wat as jy in 'n diens sou gesit het en God gesien het, die Heilige Gees, wat die enigste God is wat daar is, wat werk onder die mense; God in die Vaderskap, die Vuurkolom, en die profete; God in Sy Seun; dan God in Sy mense? Dis net eienskappe van God, een groot God Wie Ewigheid beslaan.” Ek het gesê: “Wat sou jy sien as Hy, onder Sy mense, die-die blindes laat sien, die dowes laat hoor, uitkyk oor die gehoor en die mense vertel wat verkeerd is met hulle, en soos Hy gemaak het toe Hy hier op aarde was?”

Sy het gesê: “Ek glo dit sou horoskoop wees.”

173 Ek het gesê: “Jy is in 'n erger toestand as wat ek gedink het jy is. Jy sou beter af gewees het as jy mal was, sien, jy sou nie aanspreeklik gewees het nie.” Maar ek het gesê: “Jy is net besete van 'n bose gees.” Ek het gesê: “Toe Jesus die vrou by die put vertel het van haar mans, toe Hy na die mense gekyk het en hulle gedagtes onderskei het, sou jy dit horoskoop noem?” Sien, net so verstrengel in 'n denominasie, naamlik Luthers, dan enigiets teenstrydig daarmee verkeerd sou wees!

174 Nou God wil mense hê wat verstrengel is in die Woord. Enigiets teenstrydig Daarmee is verkeerd! Jesus het gesê: “Laat elke mens se woord 'n leuen wees, en Myne die Waarheid.”

¹⁷⁵ Daar was 'n man in 'n baie wetenskaplike eeu, met die naam Noag. Hy was nie skaam vir God se Woord nie. God het hom ontmoet, en Hy het met hom gepraat. Hy het geweet dit was God. En Hy het gesê: “Dit gaan reën!” Dit het nooit gereën nie, maar hy het geglo dit gaan reën. En die geloof wat hy gehad het, hy was nie skaam om dit uit te oefen nie. Hy het 'n honderd-en-twintig jaar geneem om 'n ark te bou, toe die wêreld teen hom was. Hy was nie skaam vir God se Woord, in sy dag nie. God het hom en sy huisgesin gered, daarvoor. Daar was 'n. . . Hoe dwaas mag dit voorgekom het vir ander mense; maar, vir hom, hy het God ontmoet, maak nie saak hoe wetenskaplik die ander was, wat teenstrydig was, hoe dit gesê het: “dit kan nie gebeur nie, dit kan nie gebeur nie,” hy het God ontmoet!

¹⁷⁶ Dis wat dit is wanneer jy weet dat jy met Hom praat! Jy sou dink dit was 'n dwase ding wanneer iemand. . . Wanneer, ek weet daar is 'n paar mense in die wêreld wat vashou aan wat ek sê om die Waarheid te wees. Om hier te staan en te sê: “SO SPREEK DIE HERE, ek gaan na Arizona, daar sal ek sewe Engele ontmoet in 'n groep,” wel, daar was 'n groep mans wat daar gestaan het om dit te sien gebeur. Nou die aand, dit gesê: “Los Angeles sal in die oseaan val.” Maar wanneer jy God ontmoet het, en die God Wie nie faal nie, die God Wie presies doen wat Hy gesê het Hy sou doen, Hy dit altyd gedoen het, dan is jy nie skaam daarvoor nie. Jy hoef nie terug te tree en verleë te wees daaroor nie; jy kan die hele wêreld vertel. Wanneer 'n man God ontmoet, met Hom praat, en die werklikheid van God word syne in sy hart, is hy nie skaam Daarvoor nie.

¹⁷⁷ Noag was nie skaam nie. Dit het dwaas gelyk vir die res van die wêreld, maar nie vir hom nie.

¹⁷⁸ Moses, toe hy voor Farao was, was hy nie skaam om vir Farao te vertel dat hierdie sekere dinge sou plaasvind nie, omdat hy God ontmoet het. God het hom vertel, in die brandende bos. Moses het gesê: “Ek—ek hakkel.” Dis wat hy gehad het, 'n spraakgebrek.

¹⁷⁹ Hy het gesê: “Daar kom Aäron. Wees jy God vir hom, en hy sal profeet wees vir jou. Ek weet hy kan goed praat. Maar Ek sal met jou mond wees. Wie het die mens laat praat?” Amen. Ek hou daarvan. Dis God. “Wie het die mens doof of stom gemaak, of wie het die mens laat praat?” God het.

Hy het gesê: “Here, wys my U heerlikheid.”

Gesê: “Wat's daardie in jou hand?”

Hy het gesê: “Dis 'n stok.”

¹⁸⁰ Gesê: “Gooi dit op die grond.” Dit het in 'n slang verander. Gesê: “Neem dit weer op,” dit het terug verander na 'n stok.

Amen. Hy is God. “Sit jou hand in jou boesem.” Hy het dit ingesit, dit uitgetrek, wit met melaatsheid. Gesê: “Sit dit terug en trek dit weer,” en dit was soos die ander hand. “Ek is God.”

¹⁸¹ Toe het hy opgeloopt voor Farao en gesê wat Hy gesê het hy sou sê. Hy het gesê: “Dit gaan so en so wees.” Sand opgetel en dit in die lug opgegooi, en gesê: “SO SPREEK DIE HERE, laat vlooie op die aarde kom,” en die vlooie het gekom. Water geneem en dit uitgegooi in die rivier, en gesê: “SO SPREEK DIE HERE,” en die hele riviere en alles het in bloed verander. Hael afgeroep uit die hemel.

¹⁸² Julle weet, in die laaste dae is daar veronderstel om weer daardie plaë te herhaal. En onthou, ’n owerspeler, in die Bybel se tyd, sy straf was dood deur steniging. En die ongelowige kerk sal dood gestenig word, met haelstene, was eenmaal God se manier van straf. Hy gaan hierdie ongelowige wêreld stenig, hierdie owerspelige geslag. Hy sal dit uit die hemel stenig, met haelstene wat ’n talent elk weeg, wat ’n honderd pond is. Die owerspelige kerk sal sterf, owerspelige wêreld sal sterf onder die straf van God, onder steniging, soos Hy gemaak het in die begin. Kom reg met God, kerk! Dis wat ons almal moet doen, terugkeer na God!

¹⁸³ Daardie ou wolgesig, gryshaar wangbaard, kaalkop, maer arm, tagtig-jaar-oue Elia wat daarbo in die wildernis gesit het, uitgekyk het oor die sondes van die mense. God het met hom gepraat een oggend, gesê: “Gaan daar af en vertel vir Agab dat nie eens die dou uit die hemel sal val totdat jy daarvoor vra nie.”

¹⁸⁴ Ek kan sy ou klein ogies sien uitkyk onder daardie wollerige wit baard, daardie stok in sy hand, wat in die pad afloop soos ’n sestien-jaar-oue seun. Reguit opgeloopt in die teenwoordigheid van die koning, en gesê: “Nie eens dou sal uit die hemel kom totdat ek daarvoor vra nie.” Hy was nie skaam vir God of Sy Woord nie; ’n koning of enigiemand anders te vertel nie. Hy was nie skaam nie. Hoef nie weg te kruip, sê: “Nou, Agab, jy was ’n . . .”

¹⁸⁵ Dit laat my dink aan iets soos onself. Toe het ek vir die mense gesê: “Ek bereik ’n punt, waar ek meer geloof nodig het.” Dis waarvoor ek nou by die huis is, om ’n—’n nuwe opwelling van geloof te kry.

¹⁸⁶ Het so geword, lyk asof, wanneer jy vir mense bid, vra jy om verskoning: “Mnr. Duiwel, sal jy asseblief oorbeweeg en my laat . . .?” Niks! Geloof het spiere, en hare op sy bors. Wanneer dit praat, bly al die res stil. Moenie ingaan nie: “Mnr. Duiwel, sal jy uitbeweeg?”

¹⁸⁷ “Gaan hier uit! Ek’s ’n seun van God, opdrag gegee deur God. Los hulle uit!” Dit beweeg. Jy het geen verskoning aan die Duiwel nie, niks met hom te doen nie. Nie skaam vir die Woord van God nie, nie skaam vir jou opdrag nie, nie skaam vir wie ons is nie.

188 Die enigste skande wat ek is, is ek's 'n Branham, dis my aardse geboorte. Ek is skaam vir my mislukkings.

189 Maar as Sy dienaar, is ek nie skaam nie! Ek is nie skaam vir Sy Woord nie. Of dit denominasies is, konings, heersers, of wat dit ook al mag wees; net gereed om 'n antwoord te gee, God vra daarvoor.

190 Moses het opgeloop voor Farao. Hy was nie skaam om vir hom te sê hy sal nie toegee en sy *soveel* dae buite in die wildernis sou neem nie.

Hy het gesê: “Party van die vroue, bly by jou kinders.”

191 Gesê: “Ons sal almal gaan! Nie eens een hoof sal agtergelaat word nie, ons sal ons beeste en alles neem.” Hy was nie skaam nie. Hoekom? Hy het in die Lig van verlossing ingekom.

192 Dis die rede waarom 'n man of 'n vrou, siek of enigiets, eenmaal in die Teenwoordigheid van God inkom, en weet dat God hulle genees het, tree jy in die Lig van verlossing in. Jy gee nie toe oor enigiets nie.

193 Verlossing was in sy hart, want hy het die God ontmoet. Wie gesê het: “Ek is die God van Abraham, Wie Abraham die belofte gegee het. En die tyd, tyd van verlossing, van bevryding, is op hande. Ek stuur jou soontoe om hulle uit te neem.” Wat is daar om voor om verskoning te vra?

194 Farao kon hom dood gemaak het. Hy was net 'n man. Hy was 'n slaaf. Hy kon hom dood gemaak het. Maar hy was nie skaam vir die Woord nie. Hy het nie afgegaan en op sy knieë en bedel vir niks nie. Hy het gesê: “Ek kom om hulle te neem.”

Farao het gesê: “Wel, jy kan hulle nie neem nie!”

195 Hy het gesê: “Dan sal daar vlooië op die aarde kom, totdat jy deur hulle sal waad.” En daar is wat gebeur het.

Gesê: “O, Moses, neem hulle weg!”

Hy het gesê: “Goed. Kom jy nou tot inkeer?”

Gesê: “Wel, jy kan *soveel* dae in die wildernis ingaan.”

196 Hy het gesê: “Dan sal vlieë kom.” Amen. Gesê: “Duisternis sal kom.” Dit was so donker, jy kon nie een plek na die ander sien nie.

197 En uiteindelik het die dood gekom. Vanaf Farao na die dienskneg, was dit die dood van die oudste kind in die familie. Het geen verskoning vir niemand gehad nie. Hy was 'n seun van Abraham, gebore in die Gees van God, opdrag gegee deur God, die Boodskap van God, om af te gaan en daardie mense uit te neem.

198 Wel, kan God nie dieselfde ding in hierdie uur roep, om uit die kerk 'n Bruid te neem nie? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.] Daniël was nie, of . . .

¹⁹⁹ Dawid, liewer, was nie bang voor Saul nie. Toe almal bang was vir Góliat daarbuite, was hy nie bang om op te stap nie. En gesê: “U dienaar . . .” Hierdie rooierige kêreltjie het gesê: “U dienaar het sy vader se skape opgepas, en ’n beer het ingekom en een van hulle gekry. Ek het hom uitgejaag in die wildernis en hom dood gemaak, met hierdie slingervel. ’n Leeu het ingekom.” O, goeiste! “’n Leeu het ingekom en een van hulle gekry, en uitgehardloop in die wildernis, en ek het hom neergefel met ’n slingervel. Toe hy opgestaan het, het ek hom doodgemaak.” Hy het gesê: “En die God . . .” Die teruggevalle koning wat daar gestaan het, daardie lamsakkige soldate wat aanspraak gemaak het om die God van die Hemel te dien, en laat daardie onbesnede Filistyn daarbuite staan en die leërs van die lewende God uitdaag. Gesê: “U dienaar sal hom ook doodmaak. Want, die God Wie die leeu en die beer aan my uitgelewer het, sal ook daardie onbesnede Filistyn uitlewer.” Hy het nie gestamel, het nie gesê: “*miskien* sal dit gedoen word,” nie. Hy het gesê: “Dit sal gedoen word!” Hy was nie skaam nie.

²⁰⁰ Daniël, voor die koning, was nie bang om sy bevel te verontagsaam dat niemand sou bid, slegs tot hom nie. Hy het die vensters oopgemaak en die vensterraam opgegooi, en drie keer ’n dag gebed. Hy was nie bang nie.

²⁰¹ Sadrag, Mésag, en Abednégo, was nie bang vir daardie vuuroond nie. Gesê: “Ons God is in staat om ons te verlos. God kan ons verlos. Maar as Hy dit nie doen nie, buig ons nie voor jou beeld nie.” Hulle was nie skaam daarvoor nie. Nee, meneer. Nee, meneer. Hulle was beslis nie skaam daarvoor nie, want hulle het geweet.

²⁰² Simson was nie skaam voor die Filistyne nie. Toe ’n duisend opgehardloop het voor hom, het hy die kakebeen van ’n muil opgetel. En daardie helms, wat omtrent ’n duim en ’n half dik was van koper. Hy het ’n duisend daarmee platgeslaan, en steeds die kakebeen in sy hand gehad. Hy was nie verleë nie. Hy het net opgetel wat in sy hande was, en daarmee begin werk. Hy het geweet dat die Gees van God op hom was. Hy het geweet hy was ’n Nasaréner gebore. Hy het geweet dat niks hom kon pla nie. Hy was ’n dienaar van God. Solank hy in die wil van God was, kon niks in sy pad staan nie, maak nie saak hoeveel konings of Filistyne, of wat ook al nog opgekom het nie. Reg.

²⁰³ Johannes was nie skaam vir die Woord van God wat na hom toe gekom het in die wildernis, en hom gesê het om te gaan doop met water nie. Hy was nie skaam om te sê: “Aanskou die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem nie,” want die Gees van God was op hom. Hy was nie skaam voor die priesters nie.

204 Hy was nie skaam vir die Woord van God toe hy opgeloo het na Herodus nie. Filippus se vrou het saam met Herodus gelewe. Reguit opgeloo in die gesig van die koning! Hierdie ou wolgesig kêrel uit die wildernis daar, daar uitgekom, met geen geleerdheid of niks nie, en reguit opgeloo in die gesig van Herodus, en gesê: “Dis nie wettig vir jou om haar te hê nie!” Hy was nie skaam vir God se Woord nie. Sekerlik. Hy was absoluut nie skaam Daarvoor nie.

Stefanus, hy was nie skaam vir God se Woord nie.

205 Eers, die pinkstermense daarbo op die Pinksterdag, toe hulle bymekaar gekom het in die bo-kamer, het die Heilige Gees op hulle geval, deur ’n belofte van God. Lukas 24:49 het gesê:

*. . . kyk, Ek stuur die belofte van My Vader op julle.
Maar wag. . . in die stad Jerusalem, totdat julle krag
uit die hoogte ontvang.*

206 En die einste belofte wat die Woord van God hulle belowe het: “Kyk, Ek stuur die belofte van My Vader op julle, maar wag daar; moenie meer enige teologie of geleerdhede, ensovoorts, kry nie, wag totdat julle toegerus is met Krag.” En toe daardie Krag uit die Hemel gekom het, soos ’n magtige rukwind, was hulle nie skaam vir die Evangelie nie.

207 Petrus het opgestaan, gesê: “Bekeer, elkeen van julle. Julle manne, met bese hande, het julle die Prins van Vrede gekruisig, wat God uit die dood opgerig het. En ons is ’n getuie. Want dit is wat Joël gesê het sou gebeur in die laaste dae: ‘Ek sal My Gees uitstort op alle vlees.’” Hy was nie skaam vir die Evangelie nie.

208 Klein Stefanus, soos ek hom genoem het ’n paar minute gelede, toe hy daar deurgegaan het soos ’n—’n—’n tornado. Hy was nie ’n prediker nie. Hy was net ’n diaken, maar hy het oral getuig van die opstanding. Hy het God ontmoet. En dis net soos. . .

209 Probeer hom stop? Wel, dit was soos om te probeer om ’n—’n huis, ’n brandende huis, vuur daarop te blus, op ’n wonderige dag, in ’n droë tyd. Wel, elke keer as die wind gewaai het, het dit net nog ’n vuur begin.

210 Hulle het hom opgeruk voor die Sanhédryn Raad. Kan julle besef wat dit is? Dis soos die Ekumeniese Raad. Alle godsdienste bymekaar, in onder die Ekumeniese Raad. Almal van hulle daar vergader onder die Sanhédryn Raad. Fariseërs, Sadduseërs, Herodiane, wat hulle ook al was, hulle moes in daardie raad inkom. En hulle het hom opgeraap, nie net een organisasie nie, maar die groot raad het hom opgeraap. “Ons sal hom die skrik op die lyf jaag.”

211 Toe hy opgestap het, daardie oggend, het die Bybel gesê sy gesig lyk soos 'n Engel. Hy het gesê: “Manne en broers, laat ek met julle praat. Ons vaders het in Mesopotamië gewoon voor hulle na Charran toe gekom het,” ensovoorts. Hy het nog gegaan en die Skrifte gegee. Toe, toe hy heeltemal opgewerk geraak het, het die Gees oor hom gekom, hy het gesê: “Julle hardnekkige, onbesnedenes van hart en ore, julle weerstaan altyd die Heilige Gees; soos julle vaders het, so doen julle dit ook.” Hy was nie skaam vir die Evangelie nie, was nie skaam vir die Woord nie. Hy was nie verleë voor enige Sanhédryn Raad nie. Nee.

212 Paulus het voor Agrippa gesê. As 'n Jood, geleer onder Gamaliël, 'n groot hooggeplaaste was hy. Maar eendag, op die pad onder na Damaskus, het hy in Teenwoordigheid gekom, kontak met God. 'n Engel het afgekem uit die Hemel, in die vorm van 'n Vuurkolom, 'n Lig wat hom getref het op die grond. Opgestaan, en gesê: “Here, Wie is U?”

En Hy het gesê: “Ek is Jesus.”

213 Gestaan voor Agrippa, het hy die storie weer herhaal. Hy het gesê: “Ek is nie skaam vir die Evangelie van Jesus Christus nie, want Dis 'n Krag van God tot redding, aan elkeen wat glo.” Sekerlik.

214 Nou, vriende ons het afgekem met manne, af deur die eeu, maar ons is oor tyd.

215 Maar laat my dit sê. 'n Man wat eenmaal in kontak gekom het met God, wat die Woord is, en die Woord is duidelik gemaak en gemanifesteer aan hom, daar is geen skaamte daaroor nie. Jy is nie verleë nie. Maak my nie verleë om te sê ek glo elke Woord van God nie. Maak my nie verleë wanneer die Here sê om enigiets te sê nie, jy gaan sê dit en doen dit. Dit maak my nie verleë om te sê ek is gevul met die Heilige Gees nie. Dit maak my nie verleë om te sê ek het gepraat met ander tale nie. Dit maak my nie verleë om te sê dat ons Here my visioene gewys het nie. Dit maak my nie verleë om te sê Hy's dieselfde gister, vandag, en vir altyd nie.

216 “Wanneer jy gebring word voor heersers en konings, om My Naam ontwil, skenk geen gedagte aan wat jy sal sê nie, want dit sal vir jou gegee word in daardie uur. Dis nie jy wat spreek nie, maar My Vader wat in jou woon. Maar wie ook al skaam is vir My en My Woord, in hierdie geslag, vir hom sal Ek skaam wees voor My Vader en die heilige Engele.” God help ons om nie skaam te wees nie, maar help ons om 'n lewende getuennis te wees.

217 Elke mens in die Ou Testament, toe daardie profete gekom het, het hulle geword—het hulle die lewende Woord geword. Hulle het gesê die Woord. Jesus het gesê hulle was gode genoem, en hulle was, want die Woord van God het na hulle gekom. Hulle sê: “Dis SO SPREEK DIE HERE.”

218 En enige dissipel van Christus, wat in kontak gekom het met Hom in verlossing, en saligheid het in sy hart ingekom, hy is 'n besitter van God. En watter soort lewe behoort ons te lei, en hoe behoort ons te wandel, en hoe behoort ons te praat, as God Homself verteenwoordig deur ons sterflike liggame? Wie kan skaam wees daarvoor?

219 As ek op die punt kom waar ek in die polisiemag was hier in Jeffersonville, met die straat afloop, in al die gesag, sou ek nie skaam wees vir die stad nie. Ek sou 'n deel wees van die stad. Ek sou 'n polisie wees, 'n deel van die stad, om wet en gedrag te handhaaf. As 'n man oor 'n rooi lig ry, sou ek nie skaam wees om vir hom te sê hy doen verkeerd nie, hom 'n kaartjie gee. Dis my plig, want ek—ek word betaal deur die stad. Ek lewe deur die stad. Ek het die gesag van die stad. Maak nie saak of hy dronk was, of wat die probleem met hom was nie, hulle sal my ondersteun. Ek staan vas, want ek is 'n polisieman, en or- . . . ek is verordineer, of hierin geplaas en gesag gegee om dit te doen. Jy's veronderstel om die wet te neem, en regte en dinge, en sien dat dit reg gedoen is.

220 Dan, as ek 'n Christen is en gevul is met die Gees, die getuienis van Jesus Christus se opstanding dra, dat Hy dieselfde is gister, vandag, en vir altyd, moenie dat enige duiwel jou rondstoot, sê: "Moenie jy *dit* en moenie jy *dat* doen nie." Jy doen Dit wel. God het vir jou gegee die. . .

221 Sien, ons het nie krag nie. Die polisieman het nie krag om een motor te stop nie. Dis omtrent. . . partykeer is daar drie-of vierhonderd perdekrags enjin, wat kan hy daaromtrent doen? Maar hy het gesag.

222 En dis die Kerk. Ons het gesag, deur die opstanding van Jesus Christus en Sy beloofde Woord, halleluja: "Die dinge wat Ek doen, sal julle ook doen; meer as hierdie sal julle doen, want Ek gaan na die Vader."

223 Moenie skaam wees vir Hom in hierdie geslag nie; sondig, verward, die laaste geslag wat ooit op die aarde sal wees, hierdie sondige, owerspeligheid, en vol van alle verrotte sere. Almal, alles wat fatsoenlik was, het onfatsoenlik geword. Nasionale politiek, smerig! Volke is opgebreek.

224 Ver terug, in die oerwoude van Afrika, op safari jagters, moet hulle hoë-krag radios neem om Elvis Presley, Pat Boone, en daardie kêrels te hoor met daardie ruk en rol en heupswaai. En die inboorlinge, wat probeer sien hoe hulle aangaan, hulle kop ruk en so optree, die inboorlinge het gestaan en daarna gekyk. Maar, julle sien, hulle is nie Amerikaners soos Pat Boone, en Elvis Presley, en Ricky Nelson, en daardie kêrels is nie. Hulle is nie Judasse van daardie tipe nie, maar hulle is. . . Sien, dis 'n gees. En die gees is nie net in Amerika nie, dit het ditself oor die hele wêreld versprei, om hulle te bring na die

stryd van Armageddon. Hulle tree so op, of hulle is . . . Watter volk hulle ook al vanaf kom, Afrika, Indië, wat dit ook al is, daardie vulgêre en goed het oor die hele aarde versprei, deur net een man wat dit begin het.

²²⁵ So het die Evangelie en die Krag van Almagtige God, het versprei om die wêreld! En die skeidingstyd vind nou plaas, wanneer God 'n Bruid roep, en die Duiwel 'n kerk roep. Laat my 'n deel van die Bruid wees!

Laat ons bid.

²²⁶ Dierbare God, ons sien die handskrif teen die muur, Here. Ons is by die endtyd. Ons weet dat daar groot dinge voorlê, maar tog iewers, iewers buite in hierdie gemors hierbuite, is steeds eerlike mense wat verordineer is tot Lewe. Dit sou onmoontlik wees vir een man of twee mans; maar, God, almal van ons saam, laat ons versprei in elke hoek wat ons kan, die goeie nuus dat Jesus kom, en, sien, net 'n bietjie Brood versprei, 'n bietjie Woord. Waar ook al die Arende is, sal hulle daardie Voedsel volg. Of Dit kom deur 'n band, óf of dit kom deur 'n woord of 'n getuienis, Arende sal Dit volg na Sy hoofkwartier. Want Dit is geskryf: "Waar die Karkas is, daar sal die Arende vergader." Dierbare Jesus, ons weet dat U die Karkas is wat ons eet. U is die Woord, en die Woord het vlees geword en onder ons gewoon. Ons bid, God, dat ons die Woord sal versprei, dat die ware Arende Dit sal vind.

²²⁷ Laat ons nie skaam wees wanneer ons voor mense staan nie, bouse, onverskillige mense, godsdienstig, wat dit ook al is. Soos Paulus vir Timóthéüs vertel het:

. . . Laat ons tydig en ontydig aanhou; weerlê, en bestraf, en . . . in alle lankmoedigheid en lering;

want daar sal 'n tyd wees wanneer hulle die gesonde leer nie sal verdra nie, maar, omdat hulle in hulle gehoor gestreel wil wees, vir hulleself 'n menige leraars sal versamel volgens hulle eie begeerlikhede,

en sal afgekeer word . . . van die waarheid, . . . na fabels.

²²⁸ God, ons lewe in daardie dag. U het my lank genoeg laat lewe om dit te sien gebeur. Soos, dit net hier lê in die hoeksteek van hierdie tabernakel vandag, van drie-en-dertig jaar gelede.

²²⁹ God, seën elkeen hierbinne. As daar een hierbinne sal wees, Here, wat nie gereed sal wees om U te ontmoet nie, wat hulle net nie kan saamstem met U Woord nie, en hulle U nie van aangesig tot aangesig ontmoet het, en weet dat U nie net deur 'n daad van een of ander soort van 'n—van 'n—van 'n aanvaarding is, soos jy 'n geloofsbelydenis of iets sou nie, maar die lewende God ontmoet het; en as hulle dit nie gedoen het nie, Here, mag hulle dit net nou doen.

²³⁰ Ek—ek glo ons is—ons is baie naby teen hierdie uur. Ek weet nie wie hulle is nie. Ek weet selfs nie of daar enige hier is nie, maar ek voel net gelei om tot U te bid. Nie sodat die mense my kan hoor nie, want dit sou 'n skynheilige ritueel wees. God verhoed. Ek wil nie 'n skynheilige wees nie. Maar ek bid dit met die opregtheid in my hart, Here.

²³¹ Wie ook al hy of sy is met wie U praat vanmôre, mag hulle nederig nie skaam wees nie, maar ver diep onder in hulle hart U nou ontvang, vanaand kom en gedoop word in die Naam van Jesus Christus, elke Woord volg, elke Woord; as hulle anders gedoop is, of besprinkel, gegiet. Onthou (ons doen dit, Here) dat U gesê: “Wie ook al een Woord uit die Boek sou neem, een woord Daarby voeg, sy deel sal weggeneem word uit die Boek van die Lewe.” Alhoewel hy probeer, kom, sy naam op die boek sit, sal dit—dit nie werk nie. Laat ons opreg en nederig wees.

²³² Nou is hulle in U hande, Here. Doen U met hulle soos U goeddink, want hulle is Uwe. In die Naam van Jesus Christus, die Seun van God.

²³³ Nou terwyl ons ons hoofde gebuig het, wil ek hê julle moet nou baie ernstig dink. Ek vra om verskoning, eerste, omdat ek omtrent vyftien minute laat is. Nou wil ons neurie. En jy dink nou net in jou hart: “Het ek regtig God ontmoet?” Dink dit nou net regtig opreg. Want, dit sal nie te veel kere miskien wees totdat . . . Mag die laaste keer nou wees, dat ons sal ontmoet voor Sy Koms. Dis naby, vriende. Elke Skrif, lyk asof, is net omtrent vervul. Dit mag wees, vir my en jou, hierdie mag ons laaste kans wees. Ons mag weg wees voor die nag.

Ek gaan met Hom, met Hom heel die weg.

Ek kan hoor: “Is jy skaam vir My en My Woord?”

Ek kan hoor my Redder . . .

²³⁴ Nou stel jou net voor jy lê nou op jou sterfbed. “Kan hoor . . .” Dan mag dit te laat wees, maar dit is nie net nou nie.

“Neem jou kruis, en,” moet miskien nou opoffer: “volg My.”

Nou, in jou hart, beantwoord dit:

Ek sal met Hom gaan deur die tuin,

Ek sal met Hom gaan deur die tuin,

Ek sal met Hom gaan deur die tuin,

Ek gaan met Hom, met Hom heel . . .

²³⁵ Nou met ons hoofde gebuig, laat ons net ons hande opsteek en sê:

Ek sal met Hom gaan deur die oordeel,

Nou, dis wat net nou aangaan, Hy beoordeel ons.

Ek sal gaan . . .

Here, vind U my skuldig? Dan, vergewe my.

... deur Sy oordeel,

Wat beoordeel U my om vanmôre te wees, Here?

... met Hom deur die oord-...

Beproof my, Here, kyk of daar enige onrein ding in my is.

... met Hom, met Hom heel die weg.

²³⁶ Vader, ons dank U vanmôre vir al hierdie hande. Ek het nie een persoon gesien wat nie hulle hande opgehad het nie. Ek dank U, Here, ek—ek vertrou U het ook nie, Here. Nie een wat nie hulle hande opgehad het nie. Hulle is gereed om deur die oordeel te gaan. Beoordeel ons, Here. En as daar enige verkeerde in ons is, vergewe ons daarvoor, Vader. Gee ons van U genade, want ons wil nie U oordeel ontmoet wanneer genade nie teenwoordig is nie. So, genade is nou teenwoordig, so ons bid, God, dat U ons sal oordeel en vergewe van ons sondes, volgens U Woord en U belofte. En laat ons vir U lewe al die dae van ons lewe, nie skaam wees vir die Evangelie nie.

²³⁷ Nou, Vader, as dit U wil is, ons begin nou drie agtereenvolgende Sondae, van dienste. Berei ons harte voor daarvoor, Here. Berei my voor, O God. Ek is die een wat so diep behoeftig staan aan U. Ek bid dat U my sal lei en my rig in die dinge wat ek moet doen en sê in hierdie dae wat sal kom.

²³⁸ Lei en rig ons dierbare Broer Neville, daardie dapper dienaar van U, Here; en ook Broer Mann, en die diakens van die kerk, en die trustees, en elke persoon wat hier vergader.

²³⁹ Berei ons voor, Here, dat ons in staat mag wees, in 'n—'n ware Christen manier, sondaars na U te bring, en kerklidmate te bring na 'n wete dat die God wat ons ken, wat ons persoonlik ontmoet het, laat Hy hulle God ook word. Nou, Vader, dit kan ons nie doen nie, ons kan hulle nie instuur nie. Maar U, Heilige Gees, beweeg op die mense, die lidmate van kerke.

²⁴⁰ En soos die ondervindinkie wat ek met U gehad het nou die oggend: “Gaan kry vir my Seun 'n Bruid. Neem Dit uit van onder die mense, onder die kerke. Trek daardie Bruid uit.” Laat my, in gebed nou, Here. Stuur U die Rebekka. Ek sal die Eliëser probeer wees. Help my om 'n getroue dienaar te wees. En mag die God van die Hemel Sy Engel voor my uitstuur, voor ons, dat ons die dinge saam sal versamel en die Bruid sal uitkies wat U gekies het. Ons vra dit in Jesus se Naam. Amen.

²⁴¹ Nou, ek is jammer om julle 'n bietjie laat te gehou het. Dis vyf-en-twintig oor. Ek moes hier uit gewees het, vyf-en-twintig minute gelede. Maar, nou, julle hou van daardie ou lied: “Neem die Naam van Jesus met jou”? [Gemeente sê: “Amen.”—Red.] Is dit nie mooi nie? Ek het dit nou gesing vir omtrent drie-en-

dertig jaar, as 'n verdagingslied. Waterdoop: "Op die Jordaan se stormagtige oewers staan ek." En ek dink dis so mooi: "Neem Dit net oral waar jy gaan!"

Dierb're Naam, O hoe soet!
 Hoop. . . (Skud nou hande met iemand langs
 jou.)
 Dierb're Naam, dierb're Naam, O hoe soet!
 Aardse hoop en Hemelvreugd.

²⁴² Nou onthou die diens van vanaand, sewe-dertig, sewe-dertig vanaand. Nou laat ons net een vers sing, sien.

Neem die Naam van Jesus met jou,
 As 'n skild teen elke strik;
 As versoekings om jou. . . (Wat doen jy dan?)
 Prewel net daardie heilige Naam in gebed.

Dierb're Naam, O hoe soet!
 Aardse hoop en Hemelvreugd;
 Dierb're Naam, O hoe soet!
 Aardse hoop en Hemelvreugd.

²⁴³ Was daar enige wat gekom het om gedoop te word na hierdie diens? Indien so, steek julle hande op. Iemand om gedoop te word? Twee, goed, om gedoop te word onmiddellik na hierdie diens. As die res van julle, enige van julle wat gedoop wil word, ons sal doopdienste hê by elkeen van hierdie dienste. Die enigste ding wat julle moet doen, is om te vra. Ons is gereed om julle te doop. Dis ons plig, om julle te doop in die Naam van ons Here Jesus Christus. Dis ons plig om dit te doen. En ons is bly om dit te doen, enige tyd. Julle wat gedoop moet word, gaan net na die kamers, onmiddellik na die diens, en ons sal reguit voortgaan met die waterdoop. Enigiemand wat hulle wil volg, kan julle seker wees ons is hier. . . as jy bekeer het van jou sonde en jy Jesus aanvaar het as jou Verlosser.

²⁴⁴ Jy was 'n Christen vir jare, en nooit die Lig gesien nie, en die Lig van verlossing het nou gekom. 'n Vrou, 'n Bruid wat die Naam moet neem! Jesus het gesê: "Ek het gekom in My Vader se Naam, en julle het My nie ontvang nie. Maar daar sal een kom in sy eie naam, en julle sal hom ontvang," dis jou denominasie.

²⁴⁵ Enige seun kom in sy vader se naam. Ek kom in my vader se naam. Julle mans het in julle vader se naam gekom.

²⁴⁶ En wat was Sy Naam, wat is die Naam van die Vader? Jesus! Hy: "het gekom in My Vader se Naam, julle het My nie ontvang nie." Nou Sy Bruid sal Sy Naam hê, natuurlik.

²⁴⁷ Ek het 'n vrou geneem, met die naam van Broy, en sy het 'n Branham geword.

²⁴⁸ Hy kom vir 'n Bruid, wees seker en onthou dit soos julle na die bad kom.

Laat ons ons hoofde nou buig.

²⁴⁹ En Broer Vayle hier is geen vreemdeling vir ons nie. Hy is 'n baie dierbare broer, was saam met my in baie dienste, hy en sy vrou. En hy is ook nou die skrywer van hierdie preke en dinge wat in boekvorm gaan. Broer Vayle, sal jy ons verdaag in gebed, terwyl ons ons hoofde buig. [Broer Vayle bid—Red.]

SKAAM AFR65-0711

(Ashamed)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Sondagoggend, 11 Julie 1965, by die Branham Tabernakel, in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2008 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org